

Sztochasztikus folyamatok II.

Stachó László

2008

ERGODIKUS-TÉTELEK ÉS STACIONÁRIUS FOLYAMATOK

Az egész fejezetben $(\widehat{\Omega}, \widehat{\mathcal{A}}, \mu)$ valószínűségi mértéktér,
 $T : \widehat{\Omega} \rightarrow \widehat{\Omega}$ $\widehat{\mathcal{A}}$ -mérhető transzformáció, azaz $T^{-1}(A) \in \widehat{\mathcal{A}}$ ($A \in \widehat{\mathcal{A}}$).

Definíció. T ergodikus (a μ mérék szerint), ha minden $A \in \widehat{\mathcal{A}}$ halmazra

$$\forall \mu \ \omega \in \widehat{\Omega} \quad \frac{1}{N} \# \{k \in \{0, \dots, N-1\} : T^k \omega \in A\} \rightarrow \mu(A) \quad (N \rightarrow \infty).$$

Az $A \in \widehat{\mathcal{A}}$ halmaz T -invariáns (μ szerint), ha $\mu(A \Delta (T^{-1}(A))) = 0$.

Propozíció. 1) T pontosan akkor ergodikus, ha minden $f \in L^\infty(\mu)$ függvényre

$$(ERG) \quad \forall \mu \ \omega \in \widehat{\Omega} \quad \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} f(T^k \omega) \rightarrow \int f \, d\mu \quad (N \rightarrow \infty).$$

2) Ha T ergodikus és $\mu(T^{-1}G) = 0$ valahányszor $\mu(G) = 0$, akkor minden T -invariás A halmazra $\mu(A) \in \{0, 1\}$.

Bizonyítás. 1) Észrevétel: az A halmaz $1_A(\omega) := [1 \text{ ha } \omega \in A, 0 \text{ egyébként}]$ indikátorfüggvényével

$$\# \{k \in [0, N-1] : T^k \omega \in A\} = \sum_{k=0}^{N-1} 1_A(T^k \omega).$$

Vagyis T pontosan akkor ergodikus, ha (ERG) áll minden $f := 1_A$ alakú függvényre. Így elég látni: T ergodikus \Rightarrow (ERG), ha $f \in L^\infty(\mu)$.

Tegyük fel, hogy T ergodikus. Véges lineáris kombinációkat véve adódik, hogy (ERG) áll minden $f := \sum_{m=1}^M \alpha_m 1_{A_m}$ alakú lépcsős függvényre. Legyen $f \in L^\infty(\mu)$ tetszőlegesen adott. Hozzá található olyan $\varphi_1, \varphi_2, \dots$ lépcsősfüggvény-sorozat, hogy $\|f - \varphi_n\|_\infty = \sup |f - \varphi_n| \rightarrow 0$ ($n \rightarrow \infty$). Legyen $X_0 := \{\varphi_1, \varphi_2, \dots\}$. Tudjuk: μ -majdnem minden $\omega \in \widehat{\Omega}$ mellett az összes $\phi_N^{(\omega)} : X_0 \ni \varphi \mapsto \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} \varphi(T^k \omega)$ ($N = 1, 2, \dots$) funkcionálsorozat konvergál a $\phi : X_0 \ni \varphi \rightarrow \int \varphi \, d\mu$ funkcionálhoz. Tekintsünk egy tetszőleges ilyen ω helyet. Az L^∞ -szerinti távolsággal ellátott X_0 , $X := X_0 \cup \{f\}$, $Y := \mathbb{R}$ metrikus terekre a $\phi_1^{(\omega)}, \phi_2^{(\omega)}, \dots$ ill. ϕ kontraktív funkcionálokra alkalmazhatjuk a kondenzációs elvet (ld. Függelék). Eszerint $\overline{\phi_N^{(\omega)}}(f) \rightarrow \overline{\phi}(f)$ ($N \rightarrow \infty$) a folytonos kiterjesztésekkel. Csakhogy triviálisan $\overline{\phi_N^{(\omega)}}(f) = \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} f(T^k \omega)$ ill. $\overline{\phi}(f) = \int f \, d\mu$.

2) Tegyük fel, hogy T ergodikus és $\mu(T^{-1}G) = 0$ valahányszor $\mu(G) = 0$. Legyen A egy T -invariáns halmaz, amelyre $\mu(A) > 0$. Észrevétel: $T^{-1}A$ is T -invariáns, hiszen $(T^{-1}A) \Delta [T^{-1}(T^{-1}A)] = T^{-1}[A \Delta (T^{-1}A)] = T^{-1}[\mu\text{-nullhalmaz}] = [\mu\text{-nullhalmaz}]$. Innen n -szerinti indukcióval következik, hogy az $A, T^{-1}A, T^{-2}A, \dots, T^{-n}A$ halmazok mind T -invariánsak, és egymástól csak μ -nullhalmazokban különböznek. Ezért az $A_* := \bigcap_{k=1}^{\infty} T^{-k}A$ halmaz is csak egy μ -nullhalmazban különbözik A -tól: $A_* = A \setminus G$, ahol $\mu(G) = 0$. Speciálisan $\mu(A_*) = \mu(A) > 0$. Tetszőleges $\omega \in A_*$ elemre $\omega, T\omega, T^2\omega, \dots \in A_*$. Vagyis $\frac{1}{N} \# \{k \in [0, N-1] : T^k\omega \in A\} = N/N = 1$ ($\omega \in A_*$). Feltevés szerint T ergodikus, és így $\lim_{N \rightarrow \infty} \frac{1}{N} \# \{k \in [0, N-1] : T^k\omega \in A\} = \mu(A)$ μ -majdnem minden ω -ra. Mivel ez a limesz $\equiv 1$ a pozitív μ -mértékű A_* halmazon, csak $\mu(A) = 1$ lehet. \square

Példa. Forgatás $2\pi \cdot [\text{irracionális}]$ szöggel.

$\widehat{\Omega} := \mathbb{T} (= \{\zeta \in \mathbb{C} : |\zeta| = 1\})$ a komplex egységkör,

$\mu := [1\text{-dimeziós Lebesgue-hossz } \mathbb{T}\text{-n}]/(2\pi)$, $\alpha \in \mathbb{R} \setminus \mathbb{Q}$ irrac. szám.

$T := [\mathbb{T} \ni \zeta \mapsto e^{2\pi\alpha i} \zeta]$ μ -invariáns halmazai 0-1 méréküek.

Bizonyítás. Legyen A egy T -invariáns halmaz, és $\mu(A) > 0$.

Tudjuk: van olyan $a \in A$ pont (ún. Lebesgue-pontja A -nak), amelyre $\lambda_n := \mu(I_n \cap A)/\mu(I_n) \rightarrow 1$, ahol $I_n := \{ae^{it} : -\pi/n < t < \pi/n\}$ (egy $2\pi/n$ hosszú krív a középponttal). Tudjuk: az a pont T -eltoltjainak $\{T^k a : k = 0, 1, \dots\}$ halmaza sűrű \mathbb{T} -ben. Ezért minden $n > 1$ mellett vannak olyan $I_n^{(1)}, \dots, I_n^{(n-1)}$ T -eltoltjai az I_n ívnek, amelyek páronként diszjunktak. Észrevétel: az $I_n^{(k)} \cap A$ ($k = 1, \dots, n$) halmazok egybevágók $I_n \cap A$ -val. Vagyis $\mu(I_n^{(1)} \cap A) = \dots = \mu(I_n^{(n-1)} \cap A) = \mu(I_n \cap A) = \lambda_n/n$, hiszen $\mu(I_n) = 1/n$. Ezért

$$\mu(A) \geq \sum_{k=1}^{n-1} \mu(I_n^{(k)} \cap A) = \frac{n-1}{n} \lambda_n \rightarrow 1 \quad (n \rightarrow \infty). \square$$

Tétel. (Neumann-féle ergod-tétel L^2 -ben). Legyen H Hilbert-tér a $(\cdot | \cdot)$ skalár-szorozattal, $U : H \rightarrow H$ pedig unitér lineáris transzformáció. Ekkor

$$\frac{1}{N+1} \sum_{k=0}^N U^k f \rightarrow (I - P)f \quad (f \in H, N \rightarrow \infty),$$

ahol P az $L := \overline{\text{ran}}(I - U) = [\{g - Ug : g \in H\}]$ altérre való ortogonális projekció.

Bizonyítás. Az $f = g - Ug$ esetben $\frac{1}{N+1} \sum_{k=0}^N U^k f = \frac{1}{N+1} (g - U^{N+1}g) \rightarrow 0$ teleszkopikus összeg miatt. Mivel az $E_N := \frac{1}{N+1} \sum_{k=0}^N U^k$

operátorok kontrakciók (≤ 1 normájúak), a *kondenzációs elv*^{*} szerint $E_n f \rightarrow 0$ ($N \rightarrow \infty$) minden $f \in [\{g - Ug : g \in H\} \text{ lezártja}] = L$ vektorra is. Belátandó még: $E_N h \rightarrow h$ minden $h \in L^\perp = \{g \in H : (g|L) = 0\}$ vektorra. Csakhogy $h \in L^\perp$ esetén $(h|g - Ug) = 0$ ($g \in H$). Az adjungáltra térve, $((I - U^*)h|g) = 0$ ($g \in H$). Ez csak úgy lehet, ha $(I - U^*)h = 0$, azaz ha $h = U^*h$ és így $Uh = UU^*h = h$, mivel feltevés szerint U unitér ($UU^* = U^*U = I$). \square

Definíció. A $T: \widehat{\Omega} \rightarrow \widehat{\Omega}$ transzformáció μ -tartó, ha

$$\mu(T^{-1}A) = \mu(A) \quad (A \in \mathcal{A}).$$

Megjegyzés. Ha $T: \widehat{\Omega} \leftrightarrow \widehat{\Omega}$ μ -tartó, akkor az $U : f \mapsto f \circ T$ leképezés unitér a $H := L^2(\widehat{\Omega}, \mu)$ Hilbert-téren.

Példa. Pék-transzformáció.

$\widehat{\Omega} := [0, 1]^2$, $\mu := [\text{síkbeli Lebesgue-mérték}]$,

$T = T_2 \circ T_1$, ahol

$$T_1(x, y) := (2x, y/2) \quad (\text{szétlapítás}),$$

$$T_2(x, y) := \begin{cases} (x, y) & \text{ha } x \leq 1, \\ (x - 1, y + (1/2)) & \text{ha } x > 1 \end{cases} \quad (\text{kettévágás + felérakás}).$$

Példa. Tórusz-automorfizmusok.

$\widehat{\Omega} := \mathbb{T}^2 = \mathbb{T} \times \mathbb{T}$, $\mu := [2\text{-dim. felszín}]/(4\pi^2)$.

$T(e^{2\pi x_1 i}, e^{2\pi x_2 i}) := (e^{\alpha_{11}x_1 + \alpha_{12}x_2}, e^{\alpha_{21}x_1 + \alpha_{22}x_2})$,

ahol $\alpha_{k\ell} \in \mathbb{Z}$ ($k, \ell = 1, 2$), és $\det(\alpha) = \alpha_{11}\alpha_{22} - \alpha_{12}\alpha_{21} = 1$.

Tétel. (ERGODIKUS TÉTEL). Ha T μ -tartó és $f \in L^1(\mu)$, akkor létezik $f^* \in L^1(\mu)$, amelyre $\int f^* d\mu = \int f d\mu$, és

$$\forall_\mu \omega \in \widehat{\Omega} \quad \frac{1}{N} \sum_{k=0}^{N-1} f(T^k \omega) \rightarrow f^*(\omega) = f^*(T\omega) \quad (N \rightarrow \infty).$$

Következmény. Ha T μ -tartó, akkor a következő állítások ekvivalensek:

- 1) T ergodikus;
- 2) (ERG) áll minden $f \in L^1(\mu)$ függvényre;
- 3) minden T -invariáns halmaz μ -mértéke 0 vagy 1.

Bizonyítás. 2) \Rightarrow 1) \Rightarrow 3) azonnal adódik a Propozícióból.

* Ha X, Y Banach-terek, S sűrű altere X -nek, és az $L_1, L_2, \dots : X \rightarrow Y$ lineáris kontrakciók konvergálnak pontonként S -en, akkor van olyan (egyetlen) lineáris $L : X \rightarrow Y$ kontrakció, amelyre $L_n x \rightarrow Lx \quad \forall x \in X$.

3) \Rightarrow 2). Tegyük fel, 3) teljesül. Legyen $f \in L^1(\mu)$ tetszőlegesen adott, f^* pedig az ergod-tételbeli átlagolt függvény. Mivel $f^*(\omega) = f^*(T\omega)$ μ -majdnem mindenütt, az $A_\lambda := (f^* < \lambda)$ ($\lambda \in \mathbb{R}$) halmazok T -invariánsak. Tekintsük a $\lambda^* := \int f^* d\mu = \int f d\mu$ értéket. Ekkor vagy $\mu(A_{\lambda^*}) = 1$ vagy $\mu(A_{\lambda^*}) = 0$. A $\mu(A_{\lambda^*}) = 1$ esetben $A_{\lambda^*} = \widehat{\Omega} \setminus [\mu\text{-nullhalmaz}]$, azaz $f^*(\omega) < \int f^* d\mu \forall \omega \in \widehat{\Omega}$. Csakhogy ekkor $\int f^*(\omega) d\mu(\omega) < \int f^* d\mu$, ami lehetetlen. Tehát $\mu(A_{\lambda^*}) = 0$, és $f^*(\omega) \geq \int f^* d\mu \forall \omega \in \widehat{\Omega}$. Hasonlóan, f helyett $-f$ -fel, $-f^*(\omega) \geq -\int f^* d\mu \forall \omega \in \widehat{\Omega}$. Azaz $f^*(\omega) = \int f^* d\mu = \int f d\mu$ μ -majdnem mindenütt. \square

Példa. A 2π -irracionális szögű forgatás ergodikus 3) alapján.

Az ergodikus tétel bizonyítása

$(\widehat{\Omega}, \widehat{\mathcal{A}}, \mu)$ rögzített mértéktér, $f \in L^1(\mu)$, $\mu(\widehat{\Omega}) = 1$.
Legyen $T: \widehat{\Omega} \rightarrow \widehat{\Omega}$ μ -tartó, azaz $\mu(T^{-1}\widehat{A}) = \mu(\widehat{A})$ ($\widehat{A} \in \widehat{\mathcal{A}}$).

Bizonyítandó: Létezik olyan $f^* \in L^1(\mu)$, amelyre

$$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k) \longrightarrow f^* \quad \mu\text{-m.m.},$$

$$\int f d\mu = \int f^* d\mu, \quad f^* = f^* \circ T \quad \mu\text{-m.m.}.$$

1) Lemma. (Ismert.) Minden $g \in L^1(\mu)$ és $\widehat{A} \in \widehat{\mathcal{A}}$ esetén

$$\int_{\widehat{A}} g d\mu = \int_{T^{-1}\widehat{A}} g(T) d\mu.$$

2) Definíció. A továbbiakban az $a := (a_0, \dots, a_N) \in \mathbf{R}^{N+1}$ sorozatokra

$$K_a^{(p)} := \{k : \exists d < p \quad a_k + \dots + a_{k+d} \geq 0\}.$$

Lemma. Fennáll $\sum_{k \in K_a^{(p)}} a_k \geq 0$.

Bizonyítás. Tegyük fel, hogy $k \in K_a^{(p)}$. Tekintsük a

$$d^*(k) := \min\{d < p : a_k + \dots + a_{k+d} \geq 0\}$$

indexet. Észrevétel:

$$d < d^*(k), \Rightarrow a_k + \dots + a_{k+d} < 0,$$

$$a_{k+d+1} + \dots + a_{k+d^*} \geq 0 \quad (k, k+1, \dots, k+d^*(k) \in K_a^{(p)}).$$

Innen következnek, hogy valamely $0 \leq k_1 \leq \ell_1 < k_2 \cdots < k_m \leq \ell_m$ ($\ell_i = d^*(k_i)$) indexekkel

$$K_a^{(p)} = [k_1, \ell_1] \cup [k_2, \ell_2] \cup \cdots \cup [k_m, \ell_m] ,$$

$$\sum_{k \in [k_i, \ell_i]} a_k \geq 0 . \quad \square$$

3) Lemma. *Legyen $p \in \mathbb{N}$. Ekkor*

$$\int_{E^{(p)}} f \, d\mu \geq 0 , \quad \text{ahol} \quad E^{(p)} := \{ \omega : \exists d < p \quad \sum_{k=0}^d f(T^k \omega) \geq 0 \} .$$

Bizonyítás. Az 1. Lemma szerint minden $N \in \mathbb{N}$ mellett

$$(N+1) \int_{E^{(p)}} f \, d\mu = \sum_{k=0}^N \int_{T^{-k} E^{(p)}} f(T^k \omega) \, d\mu(\omega) =$$

$$= \int_{\widehat{\Omega}} \sum_{k=0}^N 1_{T^{-k} E^{(p)}}(\omega) f(T^k \omega) \, d\mu(\omega).$$

Itt $T^{-k} E^{(p)} = \{ \omega : \exists d < p \quad f(T^k \omega) + \cdots + f(T^{k+d} \omega) \geq 0 \}$. Ezért $N > p$ esetén

$$\sum_{k=0}^N 1_{T^{-k} E^{(p)}}(\omega) f(T^k \omega) =$$

$$= \sum_{k: k \leq N, \exists d < p} f(T^k \omega) =$$

$$f(T^k \omega) + \cdots + f(T^{k+d} \omega) \geq 0$$

$$= \sum_{k \in K^{(p)}_{[f(\omega), \dots, f(T^N \omega)]}} f(T^k \omega) +$$

$$+ \sum \left[[f(T^k \omega) : N-p < k \leq N] \text{ vmely tagjaira} \right] =$$

$$= s^{N,p}(\omega) + h^{N,p}(\omega) ,$$

ahol $s^{N,p}(\omega) := \sum_{k \in K^{(p)}_{[f(\omega), \dots, f(T^N \omega)]}} f(T^k \omega) \geq 0$ μ -majdnem mindenütt a 2. Lemma szerint. A maradéktagra

$$|h^{N,p}(\omega)| \leq |f(T^{N-p+1} \omega)| + \cdots + |f(T^N \omega)|$$

mindenütt $\widehat{\Omega}$ -n. Az 1. Lemma szerint $\int |f(T^k \omega)| d\mu(\omega) = \int |f| d\mu$ ($k = 0, 1, \dots$). Innen

$$\begin{aligned} \int_{E^{(p)}} f d\mu &= \frac{1}{N+1} \int s^{N,p} d\mu - \frac{1}{N+1} \int h^{N,p} d\mu \geq \\ &\geq \frac{1}{N+1} \int \underbrace{s^{N,p}}_{\geq 0} d\mu - \underbrace{\frac{p}{N+1}}_{\searrow 0} \int |f| d\mu. \quad \square \end{aligned}$$

4) Propozíció. (Maximál-ergod tétel). Legyen $\lambda \in \mathbb{R}$. Ekkor

$$\int_{E_\lambda} f d\mu \geq \lambda \mu(E_\lambda), \quad \text{ahol } E_\lambda := \left\{ \omega : \exists n \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k \omega) \geq \lambda \right\}.$$

Speciálisan (később csak erre lesz szükség), ha $\limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k) > \lambda$ μ -majdnem mindenütt, akkor $\int f d\mu \geq \lambda$.

Bizonyítás. Vehető $\lambda = 0$ (f helyett $f - \lambda \cdot 1_{\widehat{\Omega}}$ tekintendő).

A 3)-beli jelölésekkel $E_0 = \bigcup_{p=0}^{\infty} E^{(p)}$, és $E^{(0)} \subset E^{(1)} \subset E^{(2)} \subset \dots$.

A 3. Lemma szerint $\int_{E_0} f d\mu = \lim_{p \rightarrow \infty} \int_{E^{(p)}} f d\mu \geq 0$.

Ha $\limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k \omega) > 0$, akkor $\omega \in E_0$. Ha tehát $\limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k) > 0$ μ -majdnem mindenütt, akkor $\int f d\mu = \int_{E_0} f d\mu \geq 0$. □

5) Az ergod-tétel bizonyításának befejezése

Tekintsük a

$$g^* := \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k), \quad g_* := \liminf_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k)$$

függvényeket. Észrevétel:

$$g^* = g^*(T), \quad g_* = g_*(T).$$

Bizonyítás: mivel egy 0-hoz tartó sorozat hozzáadása ill. egy 1-hez tartó sorozattal való szorzás nem változtatja meg a konvergens részsorozatok határértékeit,

$$\begin{aligned} g^*(T\omega) &= \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^{k+1}\omega) = \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=1}^n f(T^k \omega) = \\ &= \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{n}{n+1} \left[\frac{1}{n} \sum_{k=1}^n f(T^k \omega) + \frac{1}{n} f(\omega) \right] = \\ &= \limsup_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n+1} \sum_{k=0}^n f(T^k \omega) = g^*(\omega). \end{aligned}$$

A $g_*(T\omega) = g_*(\omega)$ relációk bizonyítása \liminf vételével adódik.

Végül belátjuk: $g^* = g_*$ μ -majdnem mindenütt.

Bizonyítás. Legyen

$$\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta} := \{\omega : g^*(\omega) > \beta > \alpha > g_*(\omega)\} \quad (\alpha < \beta, \quad \alpha, \beta \in \mathbb{Q}).$$

Elegendő belátni: $\mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}) = 0$ mindig.

Mivel $g_* = g_*(T)$, $g^* = g^*(T)$, $\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta} = T^{-1}\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}$.

Az $(\widehat{\Omega}, \mu)$ valószínűségi mérték helyett $(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}, \mu/\mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}))$ -ra és $f|_{\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}}$ -ra alkalmazva a Maximál-ergod tételt,

$$\int_{\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}} f d\mu \geq \beta \mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}), \quad \int_{\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}} (-f) d\mu \geq (-\alpha) \mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}).$$

Ez azt jelenti, hogy

$$\beta \mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}) \leq \int_{\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}} f d\mu \leq \alpha \mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}).$$

Tehát

$$\alpha < \beta \Rightarrow \mu(\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}) = \int_{\widehat{\Omega}_{\alpha,\beta}} f d\mu = 0.$$

Így

$$\exists f^* \quad f^* = f^*(T) \quad \text{és} \quad \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k) \rightarrow f^* \quad \mu\text{-majdnem mindenütt.}$$

Belátandó még: $f^* \in L^1(\mu)$ és $\int f d\mu = \int f^* d\mu$. Ezt biztosítja az alábbi.

6) Propozíció. *Tegyük fel, hogy $\forall_{\mu} \omega \quad \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k \omega) \rightarrow f^*(\omega)$.*

Ekkor $f^ \in L^1(\mu)$, és*

$$\left\| \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(T^k) - f^* \right\|_{L^1(\mu)} \rightarrow 0 \quad (n \rightarrow \infty).$$

Bizonyítás. Ez a kondenzációs elv következménye. Tudjuk: a korlátos függvények sűrűn helyezkednek el $L^1(\mu)$ -ben. Legyen $X = Y := L^1(\mu)$, $S := L^\infty(\mu)$, $L_N : g \mapsto N^{-1} \sum_{k=0}^{N-1} g \circ T^k$. Láttuk: ha $g \in L^\infty(\mu)$ és $-M \leq g \leq M$, akkor az $L_1 g, L_2 g, \dots$ μ -majdnem minden $\omega \in \widehat{\Omega}$ pontban konvergál, miközben $-M \leq L_n g \leq M$ ($n = 1, 2, \dots$). Ez automatikusan maga után vonja $(L_1 g, L_2 g, \dots)$ $L^1(\mu)$ -beli konvergenciáját. Valóban,

$2M \geq |L_n g(\omega) - g^*(\omega)| \rightarrow 0 \quad \forall \omega \in \Omega$, így a Lebesgue-féle konvergencia-
 tétel szerint $\|L_n g - g^*\| = \int |L_n g - g^*| d\mu \rightarrow 0$. A kondenzációs elv
 szerint tehát van olyan $L : L^1(\mu) \rightarrow L^1(\mu)$ lineáris kontrakció, hogy
 $L_n h \rightarrow Lh \quad \forall h \in L^1(\mu)$. Speciálisan $L_n f \rightarrow Lf \in L^1(\mu)$. Másrészt
 $L_n f(\omega) \rightarrow f^*(\omega) \quad \forall \omega \in \hat{\Omega}$. A Riesz–Weyl-lemma* szerint bármely L^1 -
 ben konvergens függvénysorozatnak van pontonként majdnem mindenütt
 konvergens részsorozata. Ezért $L_{n_k}(\omega) \rightarrow Lf(\omega) = f^*(\omega) \quad \forall \omega \in \hat{\Omega}$
 valamely n_1, n_2, \dots indexsorozattal. \square

* Ha $h_1, h_2, \dots \in L^1(\mu)$ és $\sum_k \|h_k - h_{k+1}\|_{L^1(\mu)} < \infty$, akkor μ -majdnem minden ω
 helyen $\sum_k |h_k(\omega) - h_{k+1}(\omega)| < \infty$ és $h_n(\omega) \rightarrow h_1(\omega) + \sum_k [h_{k+1}(\omega) - h_k(\omega)]$.

\mathbb{Z} -stacionárius folyamatok ergodicitása

Definíció. Legyen Θ kommutatív félcsoport.

A $\xi = [\xi(t) : t \in \Theta]$ folyamat Θ -stacionárius, ha*

$$(\xi(t_1), \dots, \xi(t_n)) \stackrel{\mathcal{D}}{=} (\xi(t_1 + h), \dots, \xi(t_n + h)) \quad \forall t_1, \dots, t_n, h \in \Theta.$$

Példa. 1) $[\xi(t) : t \in \Theta]$ Θ -stacionárius, ha *azonos eloszlású független* valószínűségi változókból áll.

2) A Wiener-folyamat nem \mathbb{R}_+ -stacionárius.

Azonban $[w(t+h) - w(t) : t \geq 0]$ \mathbb{R}_+ -stacionárius ($h > 0$ rögz.).

Definíció. A továbbiakban $\Theta = \mathbb{Z}$ és $X = \mathbb{R}$. A $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ (ahol $\xi(t) : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$) folyamat *eloszlási mértéke* az a \mathbf{P}_ξ mérték, amelyre a $\mathbb{R}^{\mathbb{Z}} := \{\mathbb{Z} \rightarrow \mathbb{R} \text{ függvények}\}$ tér

$$\widehat{H}_{\{t_1, \dots, t_N\}, A} := \{f \in \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} : (f(t_1), \dots, f(t_N)) \in A\}$$

(A Borel $\subset \mathbb{R}^N$; $N = 1, 2, \dots$) hengerhalmazain

$$\mathbf{P}_\xi(\widehat{H}_{\{t_1, \dots, t_N\}, A}) = \mathbf{P}((\xi(t_1), \dots, \xi(t_N)) \in A).$$

Bevezetjük a következő $S : \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} \leftrightarrow \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}$ *eltolást* ill. $R_\xi : \Omega \rightarrow \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}$ *reprezentációt*

$$\begin{aligned} S\varphi &:= [\mathbb{Z} \ni t \mapsto \varphi(t+1)] & (\varphi \in \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}), \\ R_\xi(\omega) &:= [\mathbb{Z} \ni t \mapsto \xi(t)(\omega)] & (\omega \in \Omega). \end{aligned}$$

Megjegyzés. 1) S invertálható, $[S^{-1}\varphi](t) = \varphi(t-1)$.

2) $\mathbf{P}_\xi = \mathbf{P} \circ R_\xi^{-1}$, azaz $\mathbf{P}_\xi(A) = \mathbf{P}(R_\xi^{-1}(A))$ (A Borel $\subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}$).

3) Minden \mathbf{P}_ξ -mérhető $\eta : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ valószínűségi változó felírható

$$(REP) \quad \eta = f_\eta \circ R_\xi$$

alakban egy \mathbf{P}_ξ szerinti 0-halmaz erejéig *egyértelmű* $f_\eta : \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} \rightarrow \mathbb{R}$ Borel függvénnyel.

Definíció. Használni fogjuk a (REP) szerinti f_η jelölést. Speciálisan

$$f_{\xi(t)} : \varphi \mapsto \varphi(t) \quad (t = 0, \pm 1, \pm 2, \dots).$$

* $\stackrel{\mathcal{D}}{=}$ jelentése: *azonos (együttes) eloszlású.*

Tétel. $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ pontosan akkor \mathbb{Z} -stacionárius, ha

$$\mathbf{P}_\xi(\widehat{H}) = \mathbf{P}_\xi(S(\widehat{H})) \quad \forall \widehat{H} \subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} \text{ hengerhalmazra,}$$

vagyis ha

$$\mathbf{P}_\xi(\widehat{A}) = \mathbf{P}_\xi(S(\widehat{A})) \quad \forall \widehat{A} \subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} \text{ Borel halmazra.} \quad \square$$

Tegyük fel, hogy $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ \mathbb{Z} -stacionárius, ahol $\xi(t) : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ és $\mathbf{E}(|\xi(t)|) < \infty$ ($t = 0, \pm 1, \dots$).

Alkalmazni fogjuk az ergod-tételt a következő esetre:

$$(*) \quad \begin{aligned} \widehat{\Omega} &:= \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}, \quad \mu := \mathbf{P}_\xi, \quad T := S : \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} \ni \varphi \mapsto [t \mapsto \varphi(t+1)], \\ f_{\xi(t)} : \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} &\rightarrow \mathbb{R}, \quad \varphi \mapsto \varphi(t) \quad (t = 0, 1, \dots), \quad f := f_{\xi(0)}. \end{aligned}$$

Észrevétel. Az $S : \varphi \mapsto [t \mapsto \varphi(t+1)]$ eltolással

$$f_{\xi(t+1)} = f_{\xi(t)} \circ S \quad (f \in \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}).$$

Tehát az előbbi jelölésekkel $f \circ T^k = f_{\xi(k)}$ ($k = 0, 1, \dots$). Az ergod-tétel következtében van olyan f^* , amelyre

$$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f_{\xi(k)} \rightarrow f^* \quad \mathbf{P}_\xi\text{-majdnem mindenütt.}$$

1) Következmény. Létezik olyan $\xi^* : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, amelyre

$$\xi^* = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \xi(k) = \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=N}^{N+n-1} \xi(k)$$

1 valószínűséggel tetszőleges N mellett.

Bizonyítás. Az $\xi^*(\omega) := f^*[t \mapsto \xi(t)(\omega)] (= f^*(R_\xi(\omega)))$ választás megfelel az ergod-tétel szerint. \square

2) Ha B Borel részhalmaza \mathbb{R}^N -nek, a

$$\chi(k) := 1_{([\xi(k), \xi(k+1), \dots, \xi(k+N)] \in B)}$$

vszg. változókkal a $[\chi(k) : k \in \mathbb{Z}]$ folyamat is \mathbb{Z} -stacionárius.

Propozíció. Van olyan $\chi^* : \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, amelyre 1 valószínűséggel

$$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \chi(k) \rightarrow \chi^*. \quad \square$$

Észrevétel:

$$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \chi^{(k)}(\omega) = \frac{1}{n} \underbrace{\#\{k \in \mathbb{Z} : 0 \leq k < n, [\xi(k)(\omega), \dots, \xi(k+N)(\omega)] \in B\}}_{(**)}.$$

Itt (**) jelentése: n egymás utáni kísérletből hányszor következik be az $([\xi(\cdot), \dots, \xi(\cdot + N)] \in B)$ esemény.

Kérdés. $\chi^*(\omega) = \mathbf{P}(\xi(0) \in B)$ mikor teljesül majdnem biztosan?

3) Definíció. Azt mondjuk, $[\xi(k) : k \in \mathbb{Z}]$ *ergodikus folyamat*, ha a $(*)$ -beli rendszer ergodikus, azaz ha

$$\forall \hat{A} \text{ Borel } \subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}} \quad \forall_{\mathbf{P}} \omega \in \Omega \\ \frac{1}{n} \#\{k \in \mathbb{Z} : 1 \leq k < n, [\xi(t+k)(\omega) : t \in \mathbb{Z}] \in \hat{A}\} \rightarrow \mathbf{P}_{\xi}(\hat{A}).$$

Megjegyzés. Bármely $\hat{A} \text{ Borel } \subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}$ és $\varepsilon > 0$ esetén van olyan $\hat{H} \subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}$ hengerhalmaz, hogy $\mathbf{P}_{\xi}(\hat{H} \Delta \hat{A}) < \varepsilon$. Innen belátható: a $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ *folyamat pontosan akkor ergodikus, ha*

$$\forall N \quad \forall B \text{ Borel } \subset \mathbb{R}^N \quad \forall_{\mathbf{P}} \omega \in \Omega \\ \frac{1}{n} \#\{k \in \mathbb{Z} : [\xi(k+1)(\omega), \dots, \xi(k+N)(\omega)] \in B\} \rightarrow \mathbf{P}((\xi_1, \dots, \xi_N) \in B).$$

Definíció. Az $\hat{A} \subset \mathbb{R}^{\mathbb{Z}}$ mérhető halmaz ξ -*invariáns*, ha

$$\mathbf{P}_{\xi}(\hat{A} \Delta S^{-1}(\hat{A})) = 0.$$

A $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ folyamat *tranzitív*, ha minden ξ -invariáns \hat{A} halmazra

$$\mathbf{P}_{\xi}(\hat{A}) = [0 \text{ vagy } 1].$$

Tétel. A $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ \mathbb{Z} -*stacionárius folyamatra a következő három feltétel ekvivalens:*

- $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ *ergodikus;*
- $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ *tranzitív;*
- $\forall f \in L^1(\mathbf{P}_{\xi}) \quad \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} f(S^k) \rightarrow \text{const} \quad \mathbf{P}_{\xi}$ -*m.m. .*

Bizonyítás. A tétel speciális esete az Ergod-tétel utáni Következménynek. \square

4) A nagy számok erős törvénye

Legyenek $\xi_0, \xi_1, \xi_2, \dots$ azonos eloszlású, független véletlen változók.

A sztochasztikus folyamatok Kolmogorov-féle alaptétele alapján létezik $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ azonos eloszlású, független véletlen változókból álló folyamat, amelyre

$$(\xi(t_1), \dots, \xi(t_n)) \stackrel{\mathcal{D}}{=} (\xi_1, \dots, \xi_n)$$

valahányszor t_1, \dots, t_n különböző indexek.

Tudjuk: 1) $[\xi(t) : t \in \mathbb{Z}]$ \mathbb{Z} -stacionárius.

2) Van olyan ξ^* , amelyre

$$\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \xi(k) \rightarrow \xi^* \quad \mathbf{P}\text{-m.m.} ,$$
$$\frac{1}{n} \sum_{k=N}^{N+n-1} \xi(k) \rightarrow \xi^* \quad \mathbf{P}\text{-m.m.} .$$

A ξ^* vszg. változó független tetszőleges véges sok $\xi(0), \dots, \xi(N)$ -től. A *0-1 törvény* alapján

$$\xi^* \equiv \text{const} \quad \mathbf{P}\text{-m.m.} .$$

Mivel $E(\xi(0)) = E(\xi(1)) = \dots = E(\xi^*)$ és ξ^* konstans, ezért $\xi^* = E(\xi(0))$ \mathbf{P} -m.m. Következésképpen a ξ_0, ξ_1, \dots valószínűségi változókra is $\frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \xi_k \rightarrow E(\xi_0)$ \mathbf{P} -m.m. \square

ÁLTALÁNOS MARKOV-FOLYAMATOK, DOEBLIN-FELTÉTEL

Az egész fejezetben X alaphalmaz, \mathcal{F} σ -algebra X -en;
Jelölés: $A \subset_{\mathcal{F}} B$, ha $A, B \in \mathcal{F}$ és $A \subset B$.

Definíció. $p : X \times \mathcal{F} \rightarrow \mathbb{R}$ általánosított sztochasztikus mátrix (X, \mathcal{F}) -en,
ha

$$\begin{aligned} A &\mapsto p(x, A) \quad \text{valószínűségi mérték } X\text{-en} \quad \forall x \in X, \\ x &\mapsto p(x, A) \quad \mathcal{F}\text{-mérhető függvény} \quad \forall A \in \mathcal{F}. \end{aligned}$$

Példa. $[\xi_t : t = 1, 2, \dots]$ időfüggetlen átmenetű Markov-lánc az
 $X = \{x_1, \dots, x_N\}$ állapotterén a $(p_{ij})_{i,j}$ átmeneti mátrixszal.

Tudjuk: $\mathbf{P}(\xi_{t+1} = x_j) = \sum_{i=1}^N \mathbf{P}(\xi_t = x_i) p_{ij} \quad (1 \leq j \leq N; t = 0, 1, \dots)$.
Tekintsük a

$$\pi_t : X \supset A \mapsto \mathbf{P}(\xi_t \in A) = \sum_{i: x_i \in A} \mathbf{P}(\xi_t = x_i)$$

eloszlási mértékeket. Ekkor a

$$p(x_i, A) := \sum_{j: x_j \in A} p_{ij} \quad (1 \leq i \leq N; A \subset X)$$

általánosított sztochasztikus mátrixszal

$$\begin{aligned} \pi_{t+1}(A) &= \mathbf{P}(\xi_{t+1} \in x_j) = \sum_{i=1}^N \mathbf{P}(\xi_t = x_i) \sum_{j: x_j \in A} p_{ij} = \\ &= \int_{z \in X} \pi_t(dz) p(z, A). \end{aligned}$$

Megjegyzés. Tudjuk: az előbbi példában a

$\Pi := [p_{ij}]_{i,j=1}^N$ átmeneti mátrix hatványaival a $[\pi_t\{x_1\}, \dots, \pi_t\{x_n\}]$
sorvektorokra

$$[\pi_{t+n}\{x_1\}, \dots, \pi_{t+n}\{x_n\}] = [\pi_t\{x_1\}, \dots, \pi_t\{x_n\}] \Pi^n .$$

Észrevétel: itt a Π^n -nek megfelelő $p^{(n)}(x_i, A) := \sum_{j: x_j \in A} [\Pi^n]_{ij}$

általánosított sztochasztikus mátrixokra a mátrixszorzás szabályai szerint

$$\begin{aligned} p^{(n+m)}(x_i, A) &= \sum_{j: x_j \in A} [\Pi^{m+n}]_{ij} = \sum_{j: x_j \in A} \sum_{k=1}^N [\Pi^m]_{ik} [\Pi^n]_{kj} = \\ &= \sum_{k=1}^N [\Pi^m]_{ik} \sum_{j: x_j \in A} [\Pi^n]_{kj} = \\ &= \int_{z \in X} p^{(m)}(x, dz) p^{(n)}(z, A) . \end{aligned}$$

Definíció. Az (X, \mathcal{F}) fölötti p, q általánosított mátrixok szorzata

$$p \bullet q(x, A) := \int_{z \in X} p(x, dz) q(z, A) \quad (x \in X, A \in \mathcal{F}).$$

Propozíció. 1) (X, \mathcal{F}) -beli általánosított sztochasztikus mátrixok szorzata (X, \mathcal{F}) -beli általánosított sztochasztikus mátrix.

2) Ha p, q (X, \mathcal{F}) -beli általánosított sztochasztikus mátrixok, π valószínűségi mérték \mathcal{F} -en, akkor $\rho : \mathcal{F} \ni E \mapsto \int_{x \in E} \pi(dx) p(x, E)$ szintén valószínűségi mérték, és

$$\int_{x \in X} \pi(dx) p \bullet q(x, A) = \int_{z \in X} \rho(dz) q(z, A).$$

Megjegyzés. 2) a mátrixszorzás tranzitivitása általánosított mátrixokra: $o \bullet (p \bullet q) = (o \bullet p) \bullet q$ azonnal jön 2)-ből a $\pi_x : B \mapsto o(x, B)$ mértékekkel.

Bizonyítás. 1) Triviális: $p \bullet q(x, X) = 1$, és $0 \leq p \bullet q(x, \bigcup_{k=1}^{\infty} A_k) = \sum_{k=1}^{\infty} p \bullet q(x, A_k)$, ha A_1, A_2, \dots diszjunktak. Legyen $A \in \mathcal{F}$ rögzítve. Belátandó még: $x \mapsto p \bullet q(x, A)$ \mathcal{F} -mérhető.

Definíció szerint $z \mapsto q(z, A) \in [0, 1]$ \mathcal{F} -mérhető, így $[0, 1]$ -be képező \mathcal{F} -lépcsős függvények pontonkénti limesze:

$$q(z, A) = \lim_{n \rightarrow \infty} \varphi_n(z) \quad (z \in X), \quad \text{ahol } \varphi_n = \sum_{k=1}^n \gamma_k^{(n)} 1_{A_k^{(n)}}$$

valamely $0 \leq \gamma_1^{(n)}, \dots, \gamma_n^{(n)} \leq 1$ számokkal és páronként diszjunkt $A_1^{(n)}, \dots, A_n^{(n)} \in \mathcal{F}$ halmazokkal. Ekkor

$$\begin{aligned} p \bullet q(x, A) &= \int_{z \in X} p(x, dz) q(z, A) = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_{z \in X} p(x, dz) \varphi_n(z) = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^n \gamma_k^{(n)} \int_{z \in X} p(x, dz) 1_{A_k^{(n)}}(z) = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^n \gamma_k^{(n)} \int_{z \in A_k^{(n)}} p(x, dz) = \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^n \gamma_k^{(n)} p(x, A_k^{(n)}). \end{aligned}$$

Mivel az $x \mapsto p(x, A_k^{(n)})$ függvények \mathcal{F} -mérhetőek, a lineáris kombinációikból pontonkénti limeszként adódó, $x \mapsto p \bullet q(x, A)$ is \mathcal{F} -mérhető.

2) Az \mathcal{F} -mérhető $f(x) := q(x, A)$ függvénnyel belátandó, hogy

$$(\bullet) \quad \int_{y \in X} \rho(dy) f(y) = \int_{x \in X} \pi(dx) \int_{y \in X} p(x, dy) f(y).$$

Tetszőleges $C \subset_{\mathcal{F}} X$ halmaz esetén $\int_{y \in X} \rho(dy) 1_C(y) = \rho(C)$ és

$$\int_{x \in X} \pi(dx) \int_{y \in X} p(x, dy) 1_C(y) = \int_{x \in X} \pi(dx) \int_{y \in X} p(x, dy) 1_C(y) =$$

$$= \int_{x \in X} \pi(dx) p(x, C) = \rho(C) . \quad \text{Azaz } (\bullet) \text{ áll } f \text{ helyén } 1_C\text{-vel.}$$

Lineáris kombinációkat véve, (\bullet) áll az 1)-beli φ_n lépcsősfüggvényekre is, majd limesszel φ -re. \square

Jelölés. $p^n := \overbrace{p \bullet p \bullet \dots \bullet p}^{n \text{ times}} .$

Emlékeztető. $X = \{x_1, \dots, x_N\}$ esetén az $\Omega \rightarrow X$ valószínűségi változókból álló $[\xi_t : t = 0, 1, 2, \dots]$ sztochasztikus folyamat pontosan akkor Markov-lánc, ha vannak olyan $\Pi^{(t_1, t_2)}$ ($t_1 < t_2$) mátrixok, amelyekre

$$\Pi^{(t_1, t_2)} \Pi^{(t_2, t_3)} = \Pi^{(t_1, t_3)} \quad (t_1 < t_2 < t_3) ,$$

és a $\pi_0 := [\mathbf{P}(\xi_0 = x_1), \dots, \mathbf{P}(\xi_0 = x_N)]$ kezdeti eloszlásvektorral

$$0 = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n \text{ és } 1 \leq i_0, \dots, i_n \leq N \implies$$

$$\mathbf{P}(\xi_0 = x_{i_0}, \xi_1 = x_{i_1}, \dots, \xi_n = x_{i_n}) = \pi_0(i_0) \Pi_{i_0, i_1}^{(0, t_1)} \Pi_{i_1, i_2}^{(t_1, t_2)} \dots \Pi_{i_{n-1}, i_n}^{(t_{n-1}, t_n)} .$$

Halmazokra kiterjesztve kapjuk:

$$0 = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n \text{ és } A_0, \dots, A_n \subset X \implies$$

$$\mathbf{P}(\xi_0 \in A_0, \xi_1 \in A_1, \dots, \xi_n \in A_n) =$$

$$= \sum_{i_0: x_{i_0} \in A_0} \pi_0(i_0) \sum_{i_1: x_{i_1} \in A_1} \Pi_{i_0, i_1}^{(0, t_1)} \sum_{i_2: x_{i_2} \in A_2} \Pi_{i_1, i_2}^{(t_1, t_2)} \dots \sum_{i_n: x_{i_n} \in A_n} \Pi_{i_{n-1}, i_n}^{(t_{n-1}, t_n)} .$$

Az ennek megfelelő integrálformula

$$0 = t_0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n \text{ és } A_0, \dots, A_n \subset X \implies$$

$$(M) \quad \mathbf{P}(\xi_0 \in A_0, \xi_1 \in A_1, \dots, \xi_n \in A_n) =$$

$$= \int_{z_0 \in A_0} \pi_0(dz_0) \int_{z_1 \in A_1} p^{(0, t_1)}(z_0, dz_1) \int_{z_2 \in A_2} p^{(t_1, t_2)}(z_1, dz_2) \dots \int_{z_n \in A_n} p^{(t_{n-1}, t_n)}(z_{n-1}, dz_n) .$$

Ezt posztuláljuk az általános esetre.

Definíció. Az $\Omega \rightarrow X$ valószínűségi változókból álló $[\xi_t : t = 0, 1, 2, \dots]$ sztochasztikus folyamat *diszkrét idejű Markov-folyamat*, ha vannak olyan $p^{(t_1, t_2)} : X \times \mathcal{F} \rightarrow \mathbb{R}$ ($0 \leq t_1 < t_2$) általánosított mátrixok, amelyekre (M) áll. a $\pi_0 : A \mapsto \mathbf{P}(\xi_0 \in A)$ kezdeti eloszlással.

A $[\xi_t : t = 0, 1, 2, \dots]$ Markov-folyamat *stacionárius átmenetű*, ha

$$(SM) \quad t_1 < t_2 \implies p^{(t_1, t_2)} = p^{(t_2 - t_1)}, \quad \text{ahol } p := p^{(0, 1)}.$$

Megjegyzés. Közvetlen behelyettesítéssel láthatjuk $A_0 := X$ mellett, hogy a

$$\begin{aligned} 0 < t_1 < \dots < t_{n-1} < t_n \text{ és } A_0, \dots, A_n \subset X &\implies \\ \mathbf{P}\left(\xi_{t_n} \in A_n, \xi_{t_{n-1}} \in A_{n-1}, \dots, \xi_{t_1} \in A_1 \mid \xi_{t_{n-1}} \in A_{n-1}, \dots, \xi_{t_1} \in A_1\right) &= \\ = \mathbf{P}\left(\xi_{t_n} \in A_n \mid \xi_{t_{n-1}} \in A_{n-1}\right) & \end{aligned}$$

klasszikus feltételes valószínűségi Markov tulajdonság teljesül (M) esetén.

Propozíció. Ha a *stacionárius átmenetű* $[\xi_t : t = 0, 1, 2, \dots]$ Markov-folyamat $p := p^{(0, 1)}$ általánosított átmeneti mátrixában a sorok azonosak, azaz

$$p(x, A) = p(y, A) = \pi(A) \quad (x, y \in X, A \in \mathcal{F})$$

akkor a 2. tagtól kezdve a $[\xi_t : t = 1, 2, \dots]$ folyamat *stacionárius*.

Bizonyítás. Belátandó: $t_1, \dots, t_n > 0$ és $A_1, \dots, A_n \in \mathcal{F}$ esetén mindig

$$\mathbf{P}(\xi_{t_1} \in A_1, \dots, \xi_{t_n} \in A_n) = \mathbf{P}(\xi_{t_1+1} \in A_1, \dots, \xi_{t_n+1} \in A_n).$$

Észrevétel: k -szerinti indukcióval adódik

$$p^k(x, A) = \pi(A) = \int_{z \in X} \pi(dz) \pi(A) \quad (k = 1, 2, \dots; A \in \mathcal{F}).$$

Vehető $0 < t_1 < \dots < t_n$. Ekkor (M) szerint

$$\begin{aligned} \mathbf{P}(\xi_{t_1} \in A_1, \dots, \xi_{t_n} \in A_n) &= \\ = \int_{z_0 \in X} \pi_0(dz_0) \int_{z_1 \in A_1} p^{t_1}(z_0, dz_1) \int_{z_2 \in A_2} p^{(t_2 - t_1)}(z_1, dz_2) \dots \int_{z_n \in A_n} p^{(t_n - t_{n-1})}(z_{n-1}, dz_n) &= \\ = \int_{z_0 \in X} \pi_0(z_0) \int_{z_1 \in A_1} \pi(dz_1) \int_{z_2 \in A_2} \pi(dz_2) \dots \int_{z_n \in A_n} \pi(dz_n). & \end{aligned}$$

Az utóbbi kifejezés ugyanaz akármilyen különböző t_1, \dots, t_n számokra.

□

Ettől kezdve a fejezet végéig $p : X \times \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ rögzített általánosított sztochasztikus mátrix,

$$m^{(n)}(A) := \inf_{x \in X} p^n(x, A), \quad M^{(n)}(A) := \sup_{x \in X} p^n(x, A) \quad (A \in \mathcal{F}).$$

Mivel $p^{(n+1)}(x, A) = \int_{z \in X} p(x, dz)p^n(z, A) \leq \int_{z \in X} p(x, dz)M^{(n)}(A) = M^{(n)}(A)$, fennáll $M^{(n+1)}(A) \leq M^{(n)}(A)$. Hasonlóan $m^{(n+1)}(A) \geq m^{(n)}(A)$. Tehát

$$m^{(1)}(A) \leq m^{(2)}(A) \leq \dots \leq \dots \leq M^{(2)}(A) \leq M^{(1)}(A).$$

Tétel. Tegyük fel, hogy van olyan $\psi \neq 0$ mérték egy $C \in \mathcal{F}$ halmazon, amelyre

$$p^N(x, A) \geq \psi(A) \quad \forall x \in X \quad \forall A \subset_{\mathcal{F}} C$$

valamely N index mellett. Ekkor $\sup_{A \in \mathcal{F}} [M^{(n)}(A) - m^{(n)}(A)] \searrow 0$, azaz van olyan π valószínűségi mérték, hogy $p^n(x, A) \rightarrow \pi(A)$ ($A \in \mathcal{F}$).

Bizonyítás. Döntő észrevétel:

$$M^{(n+N)}(A) - m^{(n+N)}(A) = \sup_{x, y} [p^{n+N}(x, A) - p^{n+N}(y, A)].$$

Legyenek $n \in \mathbb{N}$, $x, y \in X$ tetszőlegesen rögzítve, és tekintsük a

$$\nu : A \mapsto p^N(x, A) - p^N(y, A)$$

korlátos előjelezett mértéket. Tudjuk:

$$\exists S^+, S^- \quad X = S^+ \cup^\bullet S^-, \quad \nu(A) \geq 0 \quad (A \subset S^+), \quad \nu(B) \leq 0 \quad (B \subset_{\mathcal{F}} S^-).$$

Itt $\nu(S^+) + \nu(S^-) = \nu(X) = p^N(x, X) - p^N(y, X) = 1 - 1 = 0$, azaz $\nu(S^-) = -\nu(S^+) \leq 0$. Ezért

$$\begin{aligned} p^{n+N}(x, A) - p^{n+N}(y, A) &= \\ &= \int_{z \in X} p^N(x, dz)p^n(z, A) - \int_{z \in X} p^N(y, dz)p^n(z, A) = \\ &= \int_{z \in X} \nu(dz)p^n(z, A) = \\ &= \int_{z \in S^+} \nu(dz)p^n(z, A) + \int_{z \in S^-} \nu(dz)p^n(z, A) \leq \\ &\leq M^{(n)}(A)\nu(S^+) + m^{(n)}(A)\nu(S^-) = \\ &= [M^{(n)}(A) - m^{(n)}(A)]\nu(S^+). \end{aligned}$$

Itt a $C^+ := C \cap S^+$, $C^- := C \cap S^-$ halmazokkal, továbbá mivel $\nu(S^+) = -\nu(S^-)$,

$$\nu(S^+) = \begin{cases} p^N(x, S^+) - p^N(y, S^+) \leq p^N(x, S^+) \leq p^N(x, X \setminus C^-) = 1 - \psi(C^-) \\ p^N(y, S^-) - p^N(x, S^-) \leq p^N(y, S^-) \leq p^N(x, X \setminus C^+) = 1 - \psi(C^+) \end{cases} .$$

Azaz mindenképpen

$$\begin{aligned} \nu(S^+) &\leq \min\{1 - \psi(C^-), 1 - \psi(C^+)\} = 1 - \max\{\psi(C^-), \psi(C^+)\} \leq \\ &\leq 1 - \varepsilon, \quad \text{ahol } \varepsilon := \psi(C)/2. \end{aligned}$$

Vagyis

$$p^{n+N}(x, A) - p^{n+N}(y, A) \leq [M^{(n)}(A) - m^{(n)}(A)](1 - \varepsilon) .$$

A gondolatmenet bármely $n = 1, 2, \dots$ -re, $x, y \in X$ -re és $A \in \mathcal{F}$ -re áll. A kezdeti észrevétel szerint tehát ($\sup_{x,y}$ -t véve)

$$M^{(n+N)}(A) - m^{(n+N)}(A) \leq [M^{(n)}(A) - m^{(n)}(A)](1 - \varepsilon).$$

Innen k -szerinti indukcióval

$$M^{(kN)}(A) - m^{(kN)}(A) \leq [M^{(N)}(A) - m^{(N)}(A)](1 - \varepsilon)^k \searrow 0 . \square$$

Következmény. Mivel triviálisan $M^{(N)}(A) - m^{(N)}(A) \leq 1$, van olyan $0 < \varepsilon < 1$, hogy a π limesz-mértékkel a tétel feltevései mellett

$$|p^{kN}(x, A) - \pi(A)| \leq (1 - \varepsilon)^k \quad (A \in \mathcal{F}, k = 1, 2, \dots).$$

Definíció. (Doebelin feltétel). A $p : X \times \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ általánosított sztochasztikus mátrixra teljesül az N -edrendű *Doebelin-feltétel*, ha létezik olyan $\varphi : \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ valószínűségi mérték és olyan $\varepsilon \in (0, 1)$, hogy

$$(D_N) \quad p^N(x, A) \leq 1 - \varepsilon \quad \text{valahányszor } x \in X \text{ és } \varphi(A) < \varepsilon .$$

Észrevétel: $(D_N) \Rightarrow (D_{N+n})$, hiszen $\int_{z \in X} p^n(x, dz) p^N(z, A) \leq 1 - \varepsilon$, ha $p^N(X, A) \leq 1 - \varepsilon$. Másrészt a $B := X \setminus A$ komplementerre átfogalmazva (D_N) ekvivalens alakja

$$(D'_N) \quad p^N(x, B) > \varepsilon \quad \text{valahányszor } x \in X \text{ és } \varphi(B) \geq 1 - \varepsilon .$$

Lemma. Az előző tétel feltételei $\implies (D_N)$.

Bizonyítás. Legyen $\varphi(A) := \psi(A \cap C)/\psi(C)$. Ekkor $\varphi(B) \geq 1/2$ esetén

$$p^N(x, B) \geq p^N(x, C \cap B) \geq \psi(B \cap C) = \varphi(B)\psi(C) \geq \psi(C)/2 .$$

Vagyis bármely $\varepsilon < \psi(C)/2 (< 1/2)$ megfelel (D'_N) -nek. \square

Tétel. (Doebelin ergodikusan tétele, bizonyítás nélkül).

Ha valamely N -re áll (D_N) , akkor valamely $q : X \times \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ általánosított sztochasztikus mátrixszal

$$\frac{1}{n} \sum_{k=1}^n p^k(x, A) \rightarrow q(x, A) \quad (A \in \mathcal{F}).$$

Példák. 1) Véges állapotter. $X := \{x_1, \dots, x_N\}$, $p(x_i, A) = \sum_{j: x_j \in A} \Pi_{ij}$.
 (D_N) triviális $\varphi(A) := \#A/N$ és akármilyen $\varepsilon < 1/N$ mellett.

2) Magfüggvény. $p(x, A) = \int_{y \in A} K(x, y) \mu(dy)$, $0 \leq K \in L^\infty(\mu, \mu)$.
 $p(x, A) \leq \|K\|_\infty \mu(A)$, $\implies \varphi(A) := \mu(A)$, $\varepsilon := 1/[2\|K\|_\infty]$ megfelel.

3) Negatív példa: egységmátrix végtelen X indexhalmazon.

$$\Pi_{xy} := \delta_{xy} = [1 \text{ ha } x = y, 0 \text{ egyébként}],$$

$$p(x, A) = \sum_{y \in A} \delta_{xy} = 1_A(x).$$

Bármilyen φ -nél $\sup_x p(x, A) = 1$, ha $A \neq \emptyset$.

4) Negatív példa: bolyongás. $X = \mathbb{Z}^3$, $p(x, A) = \sum_{y \in A} \Pi_{xy}$ ahol

$$\Pi_{xy} = [1/6 \text{ ha } \|x - y\|_1 = 1, 0 \text{ egyébként}].$$

$$p(x, A) = \sum_{y \in A} \Pi_{xy} = \frac{1}{6} \# [A \cap \{y : \|x - y\|_1 = 1\}].$$

Mivel a $K_n := \{x : \|x - (3n, 0, 0)\|_1 = 1\}$ kerestek diszjunktak,
 bármilyen φ -nél $\varphi(K_n) \rightarrow 0$, míg $p((3n, 0, 0), K_n) = 1 \quad \forall n$.

Feltevés. Ettől kezdve N, φ, ε fix, és (D_N) teljesül.

Feltesszük továbbá, hogy a

$$p_0^{(n)} : (x, y) \mapsto dp^N(x, dy)/\varphi(dy)$$

Radon–Nikodým-deriváltak mind $(\mathcal{F}, \mathcal{F})$ -mérhetőek, sőt egy (szintén rögzített) $Z \subset X^2$ $\varphi^{(2)}$ -nullhalmazzal

$$(\Sigma) \quad p^n(x, A) = \int_{y \in A} p_0^{(n)}(x, y) \varphi(dy) \quad \text{ha } A \subset X \setminus Z_x, \quad x \in X;$$

$$\text{ahol } Z_x := \{z \in X : (x, z) \in Z\} \quad (x \in X).$$

Jelölés. $\mathcal{F}_+ := \{A \in \mathcal{F} : \varphi(A) > 0\}$, $\mathcal{F}_0 := \{A \in \mathcal{F} : \varphi(A) = 0\}$.

Propozíció. (Fő technikai lemma). $(D_N) + (\Sigma) \implies$

$$(*) \quad \exists A, B \in \mathcal{F}_+ \quad \inf_{\substack{x \in A \\ y \in B}} p_0^{(2N)}(x, y) > 0$$

Bizonyítás. Később, a fejezet végén (függetlenül a többi résztől).

Definíció. Az $A \in \mathcal{F}$ állapotthalmazból $B \in \mathcal{F}$ φ -elérhető a $q : X \times \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ általánosított sztochasztikus mátrixszal

$$A \succ^q B \quad :\iff \quad \exists \alpha > 0 \quad \forall a \in A \quad q(a, B) \geq \alpha .$$

Az $A \in \mathcal{F}$ állapotthalmazból φ -erősen elérhető $B \in \mathcal{F}$ a $q : X \times \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ általánosított sztochasztikus mátrixszal

$$A \succ\!\succ^q B \quad :\iff \quad \exists \lambda > 0 \quad \forall a \in A \quad \forall B' \subset_{\mathcal{F}} B \quad q(a, B') \geq \lambda \varphi(B') .$$

Propozíció. (Második technikai lemma). Legyen $A_0, A_1, A_2 \in \mathcal{F}$, legyenek $q_1, q_2 : X \times \mathcal{F} \rightarrow \mathbb{R}_+$ általánosított mátrixok. Ekkor a $\succ_1^q := \succ^q$, $\succ_2^q := \succ\!\succ^q$ erőssorrend-jelöléssel

$$A_0 \succ_j^{q_1} A_1 \succ_k^{q_2} A_2 \implies A_0 \succ_k^{q_1 \bullet q_2} A_2 , \quad \text{ha } j \leq k .$$

Bizonyítás. Észrevétel: $A \succ\!\succ^q B \implies A \succ^q B$. Ezért elegendő belátni:

(a) $A_0 \succ^{q_1} A_1 \succ^{q_2} A_2 \implies A_0 \succ^{q_1 \bullet q_2} A_2$; (b) $A_0 \succ^{q_1} A_1 \succ\!\succ^{q_2} A_2 \implies A_0 \succ\!\succ^{q_1 \bullet q_2} A_2$. Ez közösen is megtehető. Tegyük fel, hogy $q_1(a_0, A_1) \geq \alpha \quad \forall a_0 \in A_0$, továbbá $q_2(a_1, B) \geq \kappa(B) \quad \forall a_1 \in A_1 \quad B \subset_{\mathcal{F}} A_2$, ahol az (a) esetben $\kappa(B) := [\lambda, \text{ ha } B = A_2, 0 \text{ ha } B \neq A_2]$, a (b) esetben $\kappa(B) := \lambda \varphi(B)$. Ezzel elég belátni, hogy $q_1 \bullet q_2(a_0, B) \geq \alpha \kappa(B) \quad \forall a_0 \in A_0, B \subset_{\mathcal{F}} A_2$. Legyen $a_0 \in A_0$ és $B \subset_{\mathcal{F}} A_2$. Ekkor

$$\begin{aligned} q_1 \bullet q_2(a_0, B) &= \int_{a_1 \in X} q_1(a_0, da_1) q_2(a_1, B) \geq \int_{a_1 \in A_1} q_1(a_0, da_1) \underbrace{q_2(a_1, B)}_{\geq \kappa(B)} \geq \\ &\geq \int_{a_1 \in A_1} q_1(a_0, da_1) \kappa(B) = q_1(a_0, A_1) \kappa(B) \geq \alpha \kappa(B) . \quad \square \end{aligned}$$

Következmény. $A_0 \succ_{j_1}^{q_1} A_1 \succ_{j_2}^{q_2} \dots \succ_{j_n}^{q_n} A_n \implies A_0 \succ_{j_n}^{q_1 \bullet \dots \bullet q_n} A_n$, ha $1 \leq j_1, \dots, j_n \leq 2$.

Emlékeztető. Ha egy stacionárius átmenetű Markov-láncban minden állapotból minden állapot elérhető pozitív valószínűséggel, akkor annak $\Pi^{(0, M+r^n)}$ ($n = 1, 2, \dots$) átmeneti mátrixai valamilyen $r > 0$ periódussal és $0 \leq M < r$ kezdettel egy r -rangú projekcióhoz konvergálnak.

Definíció. A $[p^n]_{n=1}^\infty$ sorozatra teljesül a (φ mérték szerinti) elérhetőségi axióma, ha

$$(E) \quad \forall x \in X \quad \forall A \in \mathcal{F}_+ \quad \exists n_{x,A} \in \mathbb{N} \quad p^{n_{x,A}}(x, A) > 0 .$$

Lemma. $(D_N) + (E) \implies$ az $s_L := \sum_{\ell=1}^L p^\ell$ részletösszegekre

$$\forall A \in \mathcal{F}_+ \quad \exists L_A \in \mathbb{N} \quad \inf_{x \in X} s_L(x, A) > 0 .$$

Bizonyítás. Legyen $A \in \mathcal{F}$ tetszőlegesen adott. Az (E) feltevés miatt $\lim_{L \rightarrow \infty} s_L(x, A) > 0 \quad \forall x \in X$. Vagyis

$$E_L \nearrow X \quad (L \rightarrow \infty), \quad \text{ahol} \quad E_L := \{x \in X : s_L(x, A) \geq 1/L\}.$$

Azaz $\varphi(E_L) \nearrow \varphi(X) = 1$. Így vehető olyan L , amelyre a (D_N) -nel ekvivalens (D'_N) miatt

$$\varphi(E_L) \geq 1 - \varepsilon, \quad p^N(x, E_L) > \varepsilon \quad \forall x \in X.$$

Ekkor

$$\begin{aligned} p^N \bullet s_L(x, A) &= \int_{z \in X} p^N(x, dz) s_L(z, A) \geq \\ &\geq \int_{z \in E_L} p^N(x, dz) \underbrace{s_L(z, A)}_{\geq 1/L} \geq \\ &\geq p^N(x, E_L)/L \geq \varepsilon/L. \end{aligned}$$

Mivel $s_{N+L} = \sum_{\ell=1}^{N+L} p^\ell \geq \sum_{\ell=1}^L p^{(N+\ell)} = p^N \bullet s_L$, az $L_A := N + L$ választás megfelel. \square

Következmény. $(D_N) + (E)$ esetén

$$(E') \quad \forall Y, A \in \mathcal{F}_+ \quad \exists \ell \in \mathbb{N}, Y' \in [Y \cap \mathcal{F}]_+ \quad Y' \succ^{\rho^\ell} A.$$

Bizonyítás. A Lemma szerint $\{x : \max_{\ell=1}^L p^\ell(x, A) \geq 1/L^2\} \nearrow X$. Így $\forall Y, A \in \mathcal{F}_+ \quad \exists \ell, \lambda > 0 \quad \{x \in Y : p^\ell(x, A) \geq \lambda\} \in \mathcal{F}_+$. \square

Tétel. $(D_N) + (\Sigma) + (E) \implies$ vannak olyan $M, r \in \mathbb{N}$ indexek, és van olyan $\{X_0, \dots, X_{r-1}\}$ φ -partíciója az X állapotternek*, hogy $\ell=0, \dots, r-1$ mellett

$$p^{nr}(x, A) \rightarrow \pi_\ell(A) \quad (n \rightarrow \infty, \forall_\varphi x \in X_\ell \quad \forall A \in \mathcal{F}),$$

ahol mindegyik π_ℓ olyan valószínűségi mérték X -en, amelyre $\pi(X_\ell) = 1$.

Bizonyítás. A fő technikai lemma alapján veszünk egy (*) tulajdonságú $A, B \in \mathcal{F}_+$ halmazpárt. A \succ -relációkkal és a ρ^{ρ^n} helyetti ρ^n rövidítéssel (*) interpretációja:

$$A \succ \rho^{2N} B.$$

Az (E') elérhetőségi tulajdonság miatt

$$\exists C \in [B \cap \mathcal{F}]_+ \quad \exists m_0 \in \mathbb{N} \quad C \succ^{m_0} A.$$

* Azaz $X = \bigcup_{k=0}^{r-1} X_k$, $X_i \in \mathcal{F}_+$, $X_i \cap X_j \in \mathcal{F}_0$ ($i, j=0, \dots, r-1$).

Mivel $C \subset B$, triviálisan $A \succ^{2N} C$ is. Tehát $C \succ^m A \succ^{2N} C$, ahonnan $C \succ^{m_0+2N} C$. Azaz $N^* := m_0 + 2N$ mellett

$$C \succ^{N^*} C, \quad \text{sőt} \quad C \succ^{N^*} C' \succ^{N^*} C \quad \forall C' \in [C \cap \mathcal{F}]_+.$$

Legyen

$$\mathcal{N} := \{n \in \mathbb{N} : C \succ^n C\}$$

Tudjuk: $N^* \in \mathcal{N}$, és $m, n \in \mathcal{N} \Rightarrow C \succ^m C \succ^n C \Rightarrow C \succ^{m+n} C \Rightarrow m+n \in \mathcal{N}$.
Tehát $(\mathcal{N}, +)$ részfélcsoportja $(\mathbb{N}, +)$ -nak, és így valamely $M \in \mathcal{N}$ mellett

$$\mathcal{N} = \mathcal{N}_0 \cup \{M + nr : n = 0, 1, \dots\}, \quad \text{ahol } \mathcal{N}_0 < M, \quad r = \text{luko}(\mathcal{N}).$$

Definiáljuk:

$$X_\ell := \{x \in X : \exists n \in \mathbb{N} \text{ mod}_r(n) = \ell, p^n(x, C) > 0\} \quad (0 \leq \ell < r).$$

Állítás: 1) $\{X_0, \dots, X_{r-1}\}$ φ -particiója X -nek,

2) $\{x \in X_k : p^n(x, X_\ell) > 0\} \in \mathcal{F}_0$ ha $\text{mod}_r(\ell + n) \neq k$.

Bizonyítás. 1) (E) szerint $X = \{x : \exists n \in \mathbb{N} p^n(x, C) > 0\} = \bigcup_{\ell=0}^{r-1} X_\ell$.
Legyen $0 \leq k < \ell < r$. Az $X_{k,i} := \{x : p^{k+ir}(x, C) > 0\}$ halmazokkal $X_k \cap X_\ell = \bigcup_{i,j=0}^{\infty} X_{k,i} \cap X_{\ell,j}$. Ha $X_k \cap X_\ell \in \mathcal{F}_+$, akkor $\exists i, j X_{k,i} \cap X_{\ell,j} \in \mathcal{F}_+$. Észrevétel: $\forall x \in X_{k,i} \cap X_{\ell,j} p^{k+ir}(x, C) > 0$. Hasonlóan $\forall x \in X_{k,i} \cap X_{\ell,j} p^{\ell+jr}(x, C) > 0$. Ezért van olyan $\lambda > 0$, amelynél az $F := \{x \in X_{k,i} \cap X_{\ell,j} : p^{k+ir}(x, C), p^{\ell+jr}(x, C) > \lambda\}$ halmaz φ szerint > 0 mértékű, vagyis $F \succ^{k+ir} C$ és $F \succ^{\ell+jr} C$. Ehhez $\exists C' \in [C \cap \mathcal{F}]_+$ $\exists m C' \succ^m F$. Azonban ekkor $C \succ^{N^*} C' \succ^m F \succ^{k+ir} C$, ahonnan $C \succ^{N^*+m+k+ir} C$, azaz $N^* + m + k + ir \in \mathcal{N}$ következik. Ugyanígy $N^* + m + \ell + jr \in \mathcal{N}$. Csakhogy ezzel az $r = \text{luko}(\mathcal{N}) \mid \ell - k < r$ ellentmondásra jutunk.

2) Tegyük fel, hogy $\{x \in X_x : p^n(x, X_\ell) > 0\} \in \mathcal{F}_+$. Ekkor $\exists i, j \exists A \in [X_{k,i} \cap \mathcal{F}]_+ A \succ^n X_{\ell,j}$. Másrészt (E') szerint $\exists m \exists C' \in [C \cap \mathcal{F}]_+ C' \succ^m A$. Ekkor

$$C \succ^{N^*} C' \succ^m A \succ^{k+ir} C, \quad C \succ^{N^*} C' \succ^m A \succ^n X_{\ell,j} \succ^{\ell+jr} C.$$

Eszerint $r \mid N^* + m + k + ir$ és $r \mid N^* + m + n + \ell + jr$, ahonnan $r \mid n + \ell - k$.

A Tétel bizonyításának befejezése.

Tekintsünk egy tetszőlegesen rögzített $\ell \in \{1, \dots, r\}$ indexet. Legyen

$$X_\ell^0 := X_\ell \setminus \bigcup_{\substack{k: k \neq \ell \\ n: k \neq \text{mod}_r(\ell+n)}} \{x \in X_\ell : p^n(x, X_k) > 0\}, \quad p_\ell := p^r \mid X_\ell^0 \times [X_\ell^0 \cap \mathcal{F}].$$

Állítás $\implies X_\ell^0 = X_\ell \setminus [\varphi\text{-nullhalmaz}]$ és $p_\ell(x, X_\ell^0) = 1 \quad \forall x \in X_\ell^0$.

Észrevétel: p_ℓ teljesíti a $D_N + (\Sigma) + (E)$ feltételeket X_ℓ^0 -on. Hozzá is van $C_\ell \in [X_\ell^0 \cap \mathcal{F}]_+$ ill. $N_\ell, r_\ell \in \mathbb{N}$, hogy $C_\ell \succcurlyeq^{2N_\ell} C' \succcurlyeq^{2N_\ell} C_\ell$ ($C' \subset C_\ell$), és az $\mathcal{N}_\ell := \{n \in \mathbb{N} : C_\ell \succ^{p_\ell^n} C_\ell\}$ halmaz valahonnantól egy r_ℓ differenciájú számtani sorozat.

Megmutatjuk, hogy $r_\ell = 1$ lehet csak. Mivel $p_\ell = p^r|X_\ell^0$, ez rögtön adódik onnan, hogy $\mathcal{M} := \{n \in \mathbb{N} : C_\ell \succ^n C_\ell\}$ valahonnantól r differenciájú számtani sorozat [azaz $\text{Inko}(\mathcal{M}) = r = \text{Inko}(\mathcal{N})$]. Ugyanis (E') szerint vannak olyan $A \in [C \cap \mathcal{F}]_+, B \in [C_\ell \cap \mathcal{F}]_+$ halmazok, amelyekre $C \succ^{N^*} A \succ^m B \succ^{2N_\ell} C_\ell \succ^s C_\ell \succ^{2N_\ell} B \succ^n C \succ^t C$ valamilyen m, n és tetszőleges $s \in \mathcal{N}_\ell, t \in \mathcal{N}$ mellett. Innen pedig $m + n + s + t \in \mathcal{N}$ ($s \in \mathcal{N}_\ell, t \in \mathcal{N}$ következik. Ez csak úgy lehet, ha $\text{Inko}(\mathcal{N}_\ell) | \text{Inko}(\mathcal{N})$. Hasonlóan $\text{Inko}(\mathcal{N}) | \text{Inko}(\mathcal{N}_\ell)$.

Ezután a tételbeli π_ℓ mértékek létezése [X_ℓ^0 helyén X -et, p_ℓ helyén p -t tekintve] az alábbi lemmából jön.

Lemma. *Ha $(D_N) + (E)$ áll és $C \in \mathcal{F}_+$ egy olyan halmaz, amelyre $\exists M \forall n \geq M C \succ^n C$, akkor van olyan $\pi : \mathcal{F} \rightarrow [0, 1]$ valószínűségi mérték, amelyre $p^n(x, A) \rightarrow \pi(A)$ ($x \in X, A \in \mathcal{F}$).*

Bizonyítás. Mivel $C \succcurlyeq^{N^*} C$, a második technikai lemma szerint $C \succcurlyeq^{N^*+M+n} C$ ($n = 0, 1, \dots$). Ezért van olyan $\lambda_0 > \lambda_1 > \dots > 0$ sorozat, hogy

$$\min_{k=0}^n p^{M+N^*+k}(x, A) \geq \lambda_n \varphi(A) \quad (x \in C, A \in [C \cap \mathcal{F}], n \geq 0).$$

Láttuk: van olyan $L_C \in \mathbb{N}$, amelyre $s_{L_C}(x, C) = \sum_{n=1}^{L_C} p^n(x, C) \geq \varepsilon/L_C$ bármely $x \in C$ állapotnál. Mivel egy összegben van átlagosnál nem rosszabb tag, minden $x \in C$ mellett van $n_x \in [0, L_C]$, amellyel

$$p^{n_x}(x, C) \geq \varepsilon/L_C^2 \quad (x \in C).$$

Következésképpen, ha $x \in C, A \in C \cap \mathcal{F}$, akkor

$$\begin{aligned} p^{M+N^*+L_C}(x, A) &\geq \int_{z \in C} p^{n_x}(x, dz) p^{M+N^*+(L_C-n_x)}(z, A) \geq \\ &\geq \int_{z \in C} p^{n_x}(x, dz) \lambda_{L_C-n_x} \varphi(A) = \\ &= \lambda_{L_C-n_x} p^{n_x}(x, C) \varphi(A) \geq \\ &\geq \lambda_{L_C} \varepsilon L_C^{-2} \varphi(A). \end{aligned}$$

Vagyis a $\psi(A) := [\lambda_{L_C} \varepsilon L_C^{-2}] \varphi(A)$ ($A \in C \cap \mathcal{F}$) mértékkel (és N helyén $N + N^* + L_C$ -vel) alkalmazhatjuk a 17. oldalon levő tételt. \square

A fő technikai lemma bizonyítása

Feltesszük, hogy $(D_N) + (\Sigma)$ teljesül. Az $X^2 (= X \times X)$ téren a φ -szerinti szorzatmértéket $\varphi^{(2)}$ -vel fogjuk jelölni (tehát $\varphi^{(2)}(A \times B) = \varphi(A) \varphi(B)$). A kétváltozós $(\mathcal{F}, \mathcal{F})$ -mérhető $X^2 \rightarrow \mathbb{R}_+$ függvényekre is használni fogjuk (az összetévesztés veszélye nélkül) a

$$u \bullet v(x, y) := \int_{z \in X} u(x, z) \varphi(dz) v(z, y)$$

jelölést. Ekkor $(*)$ bizonyítása a következő lépésekben történik.

1) Lemma. $\varphi^{(2)}$ -majdnem mindenütt $p_0^{(m+n)} \geq p_0^{(n)} \bullet p_0^{(m)}$ ($m, n \geq 1$).

Bizonyítás. Általában is: ha $f \in L^\infty(\varphi)$, akkor

$$\int_{z \in X \setminus Z_x} p^m(x, dz) f(z) = \int_{z \in X} p_0^m(x, z) f(z) \varphi(dz).$$

[Biz.: Az $f := 1_A$ esetekre ez igaz (Σ) szerint, innen lineáris kombinációkkal φ -lépcsős függvényekre, majd Lebesgue-tétellel $L^\infty(\varphi)$ -re is.] Ezért ha $x \in X$ és $A \subset X \setminus Z_x$, akkor

$$\begin{aligned} \int_{z \in A} p_0^{m+n}(x, z) \varphi(dz) &= p^{m+n}(x, A) \geq \int_{z \in X \setminus Z_x} p^m(x, dz) p^n(z, A) = \\ &= \int_{z \in X} p_0^m(x, dz) p^n(z, A) \varphi(dz) = \int_{z \in X} p_0^m(x, z) \left[\int_{y \in A} p_0^n(z, y) \varphi(dy) \right] \varphi(dz) = \\ &= \int_{y \in A} \left[\int_{z \in X} p_0^m(x, z) p_0^n(z, y) \varphi(dz) \right] \varphi(dy) = \int_{y \in A} p_0^{(m)} \bullet p_0^{(n)}(x, y) \varphi(dy). \quad \square \end{aligned}$$

2) Észrevétel: $A, B, E \in \mathcal{F}_+$, esetén $1_{A \times E} \bullet 1_{E \times B} = \varphi(E)^2 1_{A \times B}$. Sőt, ha $H_1 \subset A \times E$, $H_2 \subset E \times B$ olyan halmazok, hogy az összes $A'_x := \{z \in E : (x, z) \in H_1\}$, $B'_y := \{z \in E : (z, y) \in H_2\}$ szeletekre $\varphi(A'_x), \varphi(B'_y) \geq (1 - \delta)\varphi(E)$ valamely $0 < \delta < 1/2$ mellett, akkor

$$\begin{aligned} 1_{H_1} \bullet 1_{H_2}(x, y) &= \int_{z \in E} 1_{H_1}(x, z) 1_{H_2}(z, y) \varphi(dz) = \\ &= \int_{z \in E} \underbrace{\varphi(A'_x \cap B'_y)}_{\geq (1-2\delta)\varphi(E)} \varphi(dz) \geq \\ &\geq (1 - 2\delta) \varphi(E)^2. \end{aligned}$$

3) Ettől kezdve a (D_N) -beli $\varepsilon \in (0, 1)$ mellett, továbbá a (Σ) -beli $p_0^{(N)}$ Radon–Nikodým deriválttal és $Z \subset X^2$ halmaz $Z_x := \{z : (x, z) \in Z\}$ szeleteivel legyen

$$\begin{aligned} H &:= \{(x, y) \in X^2 : p_0^{(N)}(x, y) \geq \varepsilon\} , \\ A_z &:= \{x : (x, z) \in H\} , \\ B_z &:= \{y : (z, y) \in H\} ; \\ X_0 &:= \{x \in X : \varphi(Z_x) = 0\} . \end{aligned}$$

Mivel a Radon–Nikodým-deriváltak egy null-halmazon teszőlegesen változtathatók, 1) alapján vehetjük, hogy mindenütt $p_0^{(m+n)} \geq p_0^{(m)} \bullet p_0^{(n)}$.

Lemma. (A Doeblin-feltétel használata). $\varphi(A_x) > 0 \quad \forall x \in X_0$.

Bizonyítás. Indirekt: tegyük fel, hogy $x \in X_0$ és $\varphi(A_x) = 0$. Ekkor $\varphi(A_x \cup Z_x) = 0$. Vagyis (D_N) miatt $p^N(x, A_x \cup Z_x) \leq 1 - \varepsilon$. Másrészt $p_0^{(N)}(x, y) < \varepsilon \quad \forall \varphi y \in X$. Így $p^N(x, X \setminus [A_x \cup Z_x]) \leq \int_{z \in X} p_0^{(N)}(x, z) \varphi(dz) < \varepsilon$. Ez az

$$1 = p^N(x, A_x \cup Z_x) + p^N(x, X \setminus [A_x \cup Z_x]) < (1 - \varepsilon) + \varepsilon = 1$$

ellentmondáshoz vezet.

4) **Emlékeztető.** (H Lebesgue-pontjai \mathcal{F} -téglalapok szerint).

Az \mathcal{F} -téglalapok családjá szerinti véges lépcsős függvények

$$\mathcal{T} := \bigcup_{n=1}^{\infty} \left\{ \sum_{i=1}^n \gamma_i 1_{A_i \times B_i} : \gamma_i \in \mathbb{R}, A_1 \times B_1, \dots, A_n \times B_n \text{ diszjunkt} \in \mathcal{F}^2 \right\}$$

tere sűrű $L^2(\varphi^{(2)})$ -ben. Ezért van olyan $h_n = \sum_{i=1}^{d_n} \gamma_i^{(n)} 1_{A_i^{(n)} \times B_i^{(n)}} \in \mathcal{T}$ sorozat, amelyre $\|h_n - 1_H\|_2 \leq 1/2^n$. Az általánosság megszorítása nélkül vehető, hogy az $\{A_i^{(n)} \times B_i^{(n)} : i = 1, \dots, d_n\}$ halmazcsaládok X^2 -nek egyre finomodó $\{A_i^{(n)} \times A_j^{(n)} : i, j = 1, \dots, d_n\}$ alakú particiói. Tudjuk: az átlagolás javítja az L^2 -beli közelítést. Tehát

$$\begin{aligned} \|\widehat{h}_n - 1_H\|_2 &\leq 1/2^n \quad (n = 1, 2, \dots), \text{ ahol} \\ \widehat{h}_n &:= \sum_{i,j=1}^{d_n} \widehat{\gamma}_{ij}^{(n)} 1_{A_i^{(n)} \times A_j^{(n)}} , \quad \widehat{\gamma}_{ij}^{(n)} := \frac{\varphi^{(2)}(H \cap [A_i^{(n)} \times A_j^{(n)}])}{\varphi(A_i^{(n)})\varphi(A_j^{(n)})} . \end{aligned}$$

A Riesz–Weyl-lemma szerint $\widehat{h}_n(x, y) \rightarrow 1_H(x, y) \quad \forall \varphi^{(2)}(x, y) \in X^2$.

5) Lemma. Van olyan $A, B \in \mathcal{F}_+$, amelyekre $\inf p_0^{(2N)}(A, B) > 0$.

Bizonyítás. Az előzőek szerint a

$$H_0 := \{(x, y) \in H : \widehat{h}_n(x, y) \rightarrow 1 \ (n \rightarrow \infty)\}$$

halmaz csak egy $\varphi^{(2)}$ -nullhalmazban különbözik H -tól. Másrészt $\varphi(X_0) = \varphi^{(2)}(X_0^2) = 1$, mivel $\varphi^{(2)}(Z) = 0$. Ezért az

$$X_1 := \{x \in X_0 : \varphi\{z : (x, z) \in H \setminus H_0\} = 0\}$$

halmazra is $\varphi(X_1) = \varphi^{(2)}(X_1^2) = 1$. Tehát a 3)-beli Lemma alapján $\varphi^{(2)}(H_0 \cap X_1^2) > 0$. Vegyünk egy tetszőleges $(x_0, z_0) \in H_0 \cap X_0^2$ alakú pontot. Mivel $z_0 \in X_0$, szintén a 3)-beli Lemma szerint $A_{z_0} \neq \emptyset$. Azaz rögzíthetünk egy

$$(x_0, z_0), (z_0, y_0) \in H_0 \cap X_1^2$$

alakú H -beli \mathcal{T} -Lebesgue-pontpárt. Valamilyen n indexre

$$\widehat{h}_n(x_0, z_0), \widehat{h}_n(z_0, y_0) > 1 - (1/3).$$

Ekkor valamilyen $i, j, k \in \{1, \dots, d_n\}$ indexek mellett

$$\begin{aligned} x_0 \in A_i^{(n)}, \quad z_0 \in A_j^{(n)}, \quad y_0 \in A_k^{(n)}, \\ \frac{\varphi^{(2)}(H \cap [A_i^{(n)} \times A_j^{(n)}])}{\varphi(A_i^{(n)})\varphi(A_j^{(n)})}, \quad \frac{\varphi^{(2)}(H \cap [A_j^{(n)} \times A_k^{(n)}])}{\varphi(A_j^{(n)})\varphi(A_k^{(n)})} > 1 - (1/3). \end{aligned}$$

Metszetek integráljaként

$$\begin{aligned} \varphi^{(2)}(H \cap [A_i^{(n)} \times A_j^{(n)}]) &= \int_{x \in A_i^{(n)}} \varphi\{z \in A_j^{(n)} : (x, z) \in H\} \varphi(dx) = \\ &> [1 - (1/3)] \varphi(A_i^{(n)}) \varphi(A_j^{(n)}) . \end{aligned}$$

Ez csak úgy lehet, ha itt az $x \mapsto \varphi\{z \in A_j^{(n)} : (x, z) \in H\}$ integrandusz $> [1 - (1/3)]\varphi(A_j^{(n)})$ egy φ szerint pozitív mértékű halmazon. Vagyis van olyan $A \in [A_i^{(n)} \cap \mathcal{F}]_+$ halmaz, amelyre

$$\varphi\{z \in A_j^{(n)} : (x, z) \in H \cap [A \times A_j^{(n)}]\} > [1 - (1/3)]\varphi(A_j^{(n)}) \quad (x \in A).$$

Hasonlóan van olyan $B \in [A_k^{(n)} \cap \mathcal{F}]_+$ halmaz, amelyre

$$\varphi\{z \in A_k^{(n)} : (z, y) \in H \cap [A_j^{(n)} \times B]\} > [1 - (1/3)]\varphi(A_k^{(n)}) \quad (y \in B).$$

Észrevétel: az $E := A_j^{(n)}$, $H_1 := H \cap [A \times E]$, $H_2 := H \cap [E \times B]$, $\delta := 1/3$ esetre alkalmazva a 2)-beli észrevételt, kapjuk, hogy

$$p_0^{(2N)}(x, y) \geq [\varepsilon 1_{H_1}] \bullet [\varepsilon 1_{H_2}](x, y) \geq \frac{\varepsilon^2}{3} \varphi(E)^2 \quad (x \in A, y \in B). \square$$

KONTRAKCIÓ-FÉLCSOPORT LAPLACE-TRANSZFORMÁLTJA

E fejezetben $(\mathcal{L}, \|\cdot\|)$ valós Banach tér (komplexet is valósnak tekintve).

$L(\mathcal{L}) := \{\text{korlátos lineáris } \mathcal{L} \rightarrow \mathcal{L}\text{-operátorok}\}$,

$\|A\| := \sup_{\|f\|=1} \|Af\|$ az *operátor-norma* $L(\mathcal{L})$ -en,

$A_i \xrightarrow{\text{st}} A$ konvergencia az *erős* topológiában: $\forall f \in \mathcal{L} \quad A_i f \rightarrow Af$.

$[U^t : t \in \mathbb{R}_+]$ rögzített *erősen folytonos* kontrakció-félcsoport \mathcal{L} -en:

$$\begin{aligned} U^t &\in L(\mathcal{L}), \quad \|U^t\| \leq 1 \quad (t \in \mathbb{R}_+), \\ U^{t+s} &= U^t U^s \quad (s, t \geq 0), \quad U_0 = I, \\ t &\mapsto U^t f \text{ folytonos} \quad \forall f \in \mathcal{L}. \end{aligned}$$

Definíció. Tetszőleges korlátos lineáris $A : \mathcal{L} \rightarrow \mathcal{L}$ operátor mellett

$$\exp(tA) := \sum_{n=0}^{\infty} \frac{t^n}{n!} A^n \quad (t \in \mathbb{R}).$$

Megjegyzés. 1) $\exp(tA)$ invertálható: $[\exp(tA)]^{-1} = \exp(-tA)$.

2) Általában is $\exp(A+B) = (\exp A)(\exp B)$, ha $AB = BA$.

3) Az $A \mapsto \exp(A)$ leképezés folytonos az operátor-norma topológiában.

Elemi észrevételek. Az $\mathcal{L} = \mathbb{C}$ esetben szükségképpen

$$U^t = \exp(ta), \quad \text{ahol } a := \lim_{h \searrow 0} \frac{1}{h} (U^h - 1), \quad \operatorname{Re} a \leq 0,$$

$$\lim_{h \searrow 0} \exp\left(t \frac{U^h - 1}{h}\right) = U^t.$$

Jelölés. $U_h^t := \exp\left(t \frac{U^h - 1}{h}\right), \quad p_n^{(\lambda)} := e^{-\lambda} \frac{\lambda^n}{n!}.$

Lemma. Az U_h^t operátorok kontrakciók, mivel a $p_n^{(\lambda)}$ Poisson súlyokkal

$$U_h^t = \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} U^{nh}.$$

Bizonyítás. Tetszőleges $t \geq 0$ mellett

$$\begin{aligned} \exp\left(t \frac{U^h - I}{h}\right) &= \exp\left(\left[\frac{t}{h} U^h\right] + \left[-\frac{t}{h} I\right]\right) = \exp\left(-\frac{t}{h} I\right) \exp\left(\frac{t}{h} U^h\right) = \\ &= e^{-t/h} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(t/h)^n}{n!} [U^h]^n = e^{-t/h} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{(t/h)^n}{n!} U^{nh}. \quad \square \end{aligned}$$

Tétel. $f \in \mathcal{L}$, $\implies U_h^t f \rightarrow U^t f$ ($h \rightarrow 0$, $t \geq 0$).

Bizonyítás. Legyen az $f \in \mathcal{L}$ vektor tetszőlegesen adott. Feltézés szerint a $t \mapsto U^t f$ függvény folytonos. Ezért véges zárt intervallumokon egyenletesen is folytonos, és a

$$\rho(t) := \sup_{0 \leq x \leq t} \|U^x f - f\|$$

folytonossági modulusra $\rho(t) \searrow 0$ ($t \searrow 0$). Mivel

$$\begin{aligned} U_h^t f - U^t f &= \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} U^{nh} f - \underbrace{\sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} U^t f}_1 = \\ &= \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} [U^{nh} f - U^t f], \end{aligned}$$

ahol

$$U^{nh} f - U^t f = \begin{cases} U^t [U^{nh-t} f - f] & (nh \geq t) \\ \underbrace{-U^{nh} [U^{t-nh} f - f]}_{\|\cdot\| \leq 1} & (nh \leq t), \end{cases}$$

a következőképpen becsülhetünk ρ -val

$$\begin{aligned} \|U_h^t f - U^t f\| &\leq \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \|U^{nh} f - U^t f\| \leq \\ &\leq \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \|U^{|t-nh|} f - f\| \leq \\ &\leq \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \rho(|t-nh|). \end{aligned}$$

Legyen $\varepsilon > 0$ tetszőlegesen adott. Ehhez vehető $\delta > 0$, amelyre $\rho(x) \leq \varepsilon$ ($0 \leq x \leq \delta$). Ezzel

$$\begin{aligned} \|U_h^t f - U^t f\| &\leq \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \rho(|t-nh|) \leq \\ &\leq \varepsilon \sum_{n:|t-nh| \leq \delta} p_n^{(t/h)} + 2 \sum_{n:|t-nh| > \delta} p_n^{(t/h)} \leq \\ &\leq \varepsilon + 2 \sum_{n:|t/h-n| > \delta/h} p_n^{(t/h)}. \end{aligned}$$

Itt egy $\lambda := t/h$ paraméterű Poisson-eloszlású ξ valószínűségi változóval

$$\begin{aligned} \sum_{n:|t/h-n|>\delta/h} p_n^{(t/h)} &= \mathbf{P}(|\xi - t/h| > \delta/h) \leq \\ &\leq \frac{\mathbf{D}(\xi)^2}{(\delta/h)^2} = \frac{t/h}{(\delta/h)^2} = \frac{t}{\delta^2} h . \end{aligned}$$

Vagyis $\|U_h^t f - U^t f\| \leq 3\varepsilon$, valahányszor $(t/\delta^2)h < \varepsilon$, azaz ha $h < \delta^2\varepsilon/t$. Tehát rögzített $t > 0$ paraméter mellett $h \searrow 0$ esetén $\|U_h^t f - U^t f\| \rightarrow 0$. \square

Megjegyzés. A Tétel bizonyítását kicsit módosítva, az $U^t := e^{-Mt}V^t$ kontrakciókkal belátható a következő.

Ha $[V^t : t \geq 0]$ olyan erősen folytonos egy-paraméteres félcsoport $L(\mathcal{L})$ -beli operátorokból, amelyekre $\exists \tau, M > 0 \quad \forall t > \tau \quad \|V^t\| \leq e^{Mt}$, akkor $V^t = \lim_{h \searrow 0} \exp\left(\frac{t}{h}[V^h - I]\right)f \quad (t \geq 0)$.

Definíció. Legyen $t \mapsto f_t$ egy szakaszonként folytonos $(0, \infty) \rightarrow \mathcal{L}$ függvény, amelyre, $\int_0^\infty \|f_t\| dt < \infty$. Ennek a Laplace-transzformáltja

$$[t \mapsto f_t]^\wedge := \left[(0, \infty) \ni \lambda \mapsto \int_0^\infty e^{-\lambda t} f_t dt \right] .$$

Példa. Véges dimenzióban $\mathcal{L} := \mathbb{C}^N$, $\|f\| := [\sum_{k=1}^N |f_k|^2]^{1/2}$ esetén az $U^t := \exp(tA)$ ($t \geq 0$) mátrixok erősen folytonos kontrakció-félcsoportot alkotnak, ha $A = \text{diag}(\alpha_1, \dots, \alpha_N)$ és $\text{Re } \alpha_1, \dots, \text{Re } \alpha_N \leq 0$. Ekkor

$$[t \mapsto U^t]^\wedge = [\lambda \mapsto (\lambda I - A)^{-1}] , \quad A = \left. \frac{d}{dt} \right|_{t=0} U^t ,$$

mivel $\int_0^\infty e^{-\lambda t} e^{\alpha_k t} dt = 1/(\lambda - \alpha_k)$ és $\alpha_k = \left. d/dt \right|_{t=0} e^{\alpha_k t}$. Tehát ekkor az $[U^t : t > 0]$ félcsoport generátora a $\left. d/dt \right|_{t=0} U^t$ derivált, a Laplace-transzformáltja pedig az A generátor rezolvenséből áll.

Megjegyzés. Ha $t \mapsto f_t$ olyan szakaszonként folytonos $(0, \infty) \rightarrow \mathcal{L}$ függvény, amelyre $\int_0^\infty \|f_t\| dt < \infty$, akkor az

$$\int_0^\infty f_t dt := \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{1}{n} \sum_{k=1}^\infty f_{t_{nk}} ,$$

ahol $t_{nk} \in \{(k-1)/n, k/n\} \ni t \mapsto \|f_t\| \text{ min-helyei}$

formula jól-definiált. Ebben az általánosságban is érvényes a Newton–Leibniz-tétel: ha az $F : (0, a) \ni t \mapsto F_t \in \mathcal{L}$ függvény folytonosan differenciálható, akkor

$$F_\beta - F_\alpha = \int_\alpha^\beta \left[\frac{d}{dt} F_t \right] dt \quad (0 < \alpha < \beta < a) ,$$

ahol $dF_t/dt := \lim_{h \rightarrow 0} h^{-1} [F_{t+h} - F_t]$ és $\int_\alpha^\beta g_t dt := \int_0^\infty 1_{[\alpha, \beta]}(t) g dt$.

Tétel. Tegyük fel, hogy a $B \in L(\mathcal{L})$ operátorra

$$\| \exp(tB) \| \leq 1 \quad (t \geq 0) .$$

Ekkor

- 1) $B - \lambda I$ invertálható minden $\lambda > 0$ mellett;
- 2) $[t \mapsto (\exp tB)f]^\wedge = [\lambda \mapsto (\lambda I - B)^{-1}f]$ minden $f \in \mathcal{L}$ mellett.

Bizonyítás. Legyen $f \in \mathcal{L}$ rögzítve. Mivel a $t \mapsto \exp(tB)f$ függvény folytonos és korlátos, az $\int_0^\infty e^{-t\lambda} (\exp tB)f$ Laplace-transzformált jól-definiált minden $\lambda > 0$ mellett. Ekkor

$$\begin{aligned} (B - \lambda I) \int_0^\infty e^{-t\lambda} (\exp tB)f dt &= \\ &= \int_0^\infty (B - \lambda I) \exp(tB - t\lambda I) f dt = \\ &= \int_0^\infty \left[\frac{d}{dt} \exp [t(B - \lambda I)] f \right] dt = \\ &= \lim_{\tau \rightarrow \infty} \int_{1/\tau}^\tau \left[\frac{d}{dt} \exp [t(B - \lambda I)] f \right] dt = \\ &= \lim_{t \rightarrow \infty} \left[\exp [t(B - \lambda I)] f - \exp [t^{-1}(B - \lambda)] f \right] = \\ &= [0 - I] f = -f . \end{aligned}$$

Hasonlóan $\int_0^\infty e^{-t\lambda} \exp(tB)(B - \lambda I)f dt = -f$. □

Jelölés. Ettől kezdve

$$A_h := \frac{1}{h} [U^h - I], \quad R_h(\lambda) := (\lambda I - A_h)^{-1} \quad (\lambda, h > 0) .$$

A Tétel szerint ezen operátorok jól-definiáltak, és a rezolvensekre

$$R_h(\lambda) = \int_0^\infty e^{-\lambda t} U_h^t dt \quad (\lambda, h > 0) .$$

Ezzel motiválva bevezetjük a következő jelölést is:

$$R(\lambda)f := \int_0^\infty e^{-\lambda t} U^t f \, dt \quad (\lambda > 0, f \in \mathcal{L}).$$

Megjegyzés. Mindegyik $R(\lambda)$ λ^{-1} -kontrakció, mivel

$$\|R(\lambda)f\| \leq \int_0^\infty e^{-\lambda t} \|U^t f\| \, dt \leq \int_0^\infty e^{-\lambda t} \|f\| \, dt = \frac{1}{\lambda} \|f\|.$$

Kérdés. $\exists? A \in L(\mathcal{L}) \quad A_h \xrightarrow{\text{st}} A \quad (h \searrow 0)$ és $R(\lambda) \equiv (\lambda I - A)^{-1}$.

Példa. További feltételek nélkül általában NEM:

$$\mathcal{L} := C_0([0, \infty)), \quad U^t f : x \mapsto f(x+t)$$

esetén $[U^t : t \geq 0]$ erősen folytonos operátor-félcsoport. Ennél azonban $A_h f(x) = \frac{f(x+h)-f}{h} \rightarrow f' \quad (h \searrow 0)$ volna. Csakhogy vannak nem-differenciálható függvények \mathcal{L} -ben. Az $\mathcal{L}' := \{f \in \mathcal{L} : f' \text{ létezik}\}$ altéren az $Af = \lim_{h \searrow 0} A_h f = f'$ operátor már *nem korlátos*.

Jelölés. Ettől kezdve

$$\begin{aligned} \mathcal{L}' &:= \{f \in \mathcal{L} : \exists g \in \mathcal{L} \quad A_h f \rightarrow g \quad (h \rightarrow 0)\}, \\ Af &:= \lim_{h \searrow 0} A_h f \quad (f \in \mathcal{L}'). \end{aligned}$$

Propozíció. $(\lambda I - A_h)R(\lambda)f \rightarrow f \quad (h \searrow 0, \lambda > 0, f \in \mathcal{L})$.

Bizonyítás. Akármilyen $f \in \mathcal{L}$ mellett, rögzített $\lambda > 0$ és $h \searrow 0$ esetén

$$\begin{aligned} A_h R(\lambda)f &= \int_0^\infty h^{-1}(U^h - I)e^{-\lambda t} U^t f \, dt = \\ &= h^{-1} \int_0^\infty e^{-\lambda t} U^{t+h} f \, dt - h^{-1} \int_0^\infty e^{-\lambda t} U^t f \, dt = \\ &= h^{-1} e^{\lambda h} \int_{s=h}^\infty e^{-\lambda s} U^s f \, ds - h^{-1} \int_{s=0}^\infty e^{-\lambda s} U^s f \, ds = \\ &= \underbrace{\frac{e^{\lambda h} - 1}{h}}_{\rightarrow \lambda} \int_{s=0}^\infty e^{-\lambda s} U^s f \, ds - \frac{1}{h} \int_{s=0}^h \underbrace{e^{-\lambda s} U^s f}_{\rightarrow f} \, ds \rightarrow \\ &\rightarrow \lambda R(\lambda)f - f. \end{aligned}$$

Vagyis

$$\begin{aligned} (\lambda I - A_h)R(\lambda)f &= \lambda R(\lambda)f - A_h R(\lambda)f \rightarrow \\ &\rightarrow \lambda R(\lambda)f - [\lambda R(\lambda)f - f] = f. \quad \square \end{aligned}$$

Tétel 1) \mathcal{L}' sűrű altér \mathcal{L} -ben; 2) $(\lambda - A)R(\lambda) = I$ ($\lambda > 0$);
3) $R(\lambda) : \mathcal{L} \longleftrightarrow \mathcal{L}'$ és $R(\lambda)(\lambda I - A)f = f$ ($f \in \mathcal{L}', \lambda > 0$).

Bizonyítás. A Propozíció bizonyítása szerint

$$A_h[R(\lambda)f] \rightarrow \lambda R(\lambda)f - f \quad (h \searrow 0).$$

Következésképpen bármely $f \in \mathcal{L}$ mellett $R(\lambda)f \in \mathcal{L}'$, és $AR(\lambda)f = [\lambda R(\lambda) - I]f$, azaz 2) áll és $\text{ran}R(\lambda) \subset \mathcal{L}'$. Mivel az $\{U^t : t \in \mathbb{R}_+\}$ operátorcsalád kommutatív ($U^s U^t = U^{s+t} = U^t U^s$), a tagjaiból lineáris kombinációkkal és limesszel képzett $\{A_h, R_h(\lambda), R(\lambda), U^t : \lambda, h, t > 0\}$ $L(\mathcal{L})$ -beli operátorcsalád is kommutatív. Speciálisan

$$(*) \quad R(\lambda)(\lambda I - A_h)f = (\lambda I - A_h)R(\lambda)f \rightarrow f \quad (h \searrow 0, \lambda > 0, f \in \mathcal{L}).$$

Ez mutatja, hogy minden $f \in \mathcal{L}$ vektor tetszőlegesen megközelíthető $R(\lambda)g$ alakú vektorokkal, azaz $\text{ran}R(\lambda)$ és ezzel \mathcal{L}' sűrű \mathcal{L} -ben minden $\lambda > 0$ mellett. Másrészt (*) szerint

$$R(\lambda)(\lambda I - A)f = \lim_{h \searrow 0} R(\lambda)(\lambda I - A_h)f = f, \quad \text{ha } f \in \mathcal{L}'.$$

Vagyis bármely λ esetén $R(\lambda)(\lambda I - A) = \text{Id}_{\mathcal{L}'}$ és $(\lambda I - A)R(\lambda) = I = \text{Id}_{\mathcal{L}}$. Ennek jelentése: $R(\lambda) : \mathcal{L} \leftrightarrow \text{ran}R(\lambda) = \mathcal{L}'$, amelynek inverze $\lambda I - A : \mathcal{L}' = \text{ran}R(\lambda) \leftrightarrow \mathcal{L}$. \square

Tétel. (Tauber-típusú tétel). $\lambda R(\lambda) \xrightarrow{\text{st}} I$ ($\lambda \rightarrow \infty$).

Bizonyítás. Legyen $f \in \mathcal{L}$ tetszőlegesen adott. Vethető $\|f\| = 1$. Belátandó: $[\lambda R(\lambda) - I]f \rightarrow 0$ ($\lambda \rightarrow \infty$). Észrevétel:

$$\lambda R(\lambda)f = \int_0^\infty \lambda e^{-\lambda t} U^t f dt = \int_0^\infty e^{-s} U^{s/\lambda} f ds,$$

és itt $\int_0^\infty e^{-s} ds = 1$, $U^{s/\lambda} f \rightarrow U^0 f = f$ ($\lambda \rightarrow \infty, s \geq 0$). Egy vektor-integrálokra való Lebesgue-típusú tételből azonnal következhet az állítás. Ilyen sem szükséges azonban. Azonnal látható a definícióból: $\left\| \int_0^\infty g_s ds \right\| \leq \int_0^\infty \|g_s\| ds$ ha az $s \mapsto g_s (\in \mathcal{L})$ függvény folytonos. Ezért

$$\begin{aligned} \|\lambda R(\lambda f - f)\| &= \left\| \int_0^\infty e^{-s} [U^{s/\lambda} f - f] ds \right\| \leq \\ &\leq \int_0^\infty e^{-s} \|U^{s/\lambda} f - f\| ds \rightarrow 0 \quad (\lambda \rightarrow \infty) \end{aligned}$$

a klasszikus Lebesgue-féle konvergenciatétel szerint, hiszen $2e^{-s} \geq e^{-s} \|U^{s/\lambda} f - f\| \rightarrow 0$ ($\lambda \rightarrow \infty$) pontonként, a majoráló függvényre pedig $\int_0^\infty 2e^{-s} ds = 2 < \infty$. \square

Összefoglalás. Ha \mathcal{L} Banach-tér és $[U^t : t \geq 0]$ erősen folytonos egyparaméteres kontrakció-félcsoport $L(\mathcal{L})$ -ben, amelynél $U^0 = I = \text{Id}_{\mathcal{L}}$, akkor

- 1) $[U_h^t : t \geq 0]$ norma-folytonos egyparaméteres félcsoport $L(\mathcal{L})$ -ben,

$$U_h^t := \exp(tA_h) = \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} U^{nh} \quad (h > 0)$$
ahol $A_h := h^{-1}(U^h - I)$, $p_n^{(t/h)} := e^{-h/n} \frac{h^n}{n!}$ (Poisson-súlyok);
- 2) $U_h^t \xrightarrow{\text{st}} U^t \quad (h \searrow 0, t \geq 0)$;
- 3) az $R(\lambda) := \int_0^{\infty} e^{-t\lambda} U^t dt$ Laplace-transzformáltak λ^{-1} -kontrakciók;
- 4) $\lambda R(\lambda) \xrightarrow{\text{st}} I$, $1 \geq \|\lambda R(\lambda)\| \rightarrow 1 \quad (\lambda \rightarrow \infty)$;
- 5) az $\mathcal{L}' := \{f \in \mathcal{L} : \exists g \in \mathcal{L} \ A_h f \rightarrow g \ (h \searrow 0)\}$ altér sűrű \mathcal{L} -ben;
- 6) az $Af := \lim_{h \searrow 0} A_h f \ (f \in \mathcal{L}')$ nem-korlátos opeátor rezolvenseire
 $R(\lambda) : \mathcal{L} \longleftrightarrow \mathcal{L}'$, $(\lambda I - A)R(\lambda) = I \quad (\lambda > 0)$.

Cél. Fordított elmélet, amely a rezolvensekből indul ki.

Lemma. Ha $C \in L(\mathcal{L})$ és $\|C\| \leq 1$, akkor $\|\exp[t(C-I)]\| \leq 1 \quad (t \geq 0)$.

Bizonyítás. A feltételek mellett

$$\|\exp[t(C - I)]\| = \left\| e^{-t} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{t^n}{n!} C^n \right\| \leq e^{-t} \sum_{n=0}^{\infty} \frac{t^n}{n!} \underbrace{\|C^n\|}_{\leq 1} \leq e^{-t} e^t = 1. \quad \square$$

Tétel. (Hille–Yosida-tétel). Legyen \mathcal{L}' sűrű altér \mathcal{L} -ben, és legyen $A : \mathcal{L}' \rightarrow \mathcal{L}$ egy nem-korlátos lineáris opeátor. Tegyük fel hogy

- 1) $\lambda I - A : \mathcal{L}' \longleftrightarrow \mathcal{L} \quad (\lambda > 0)$;
- 2) $R(\lambda) := (\lambda I - A)^{-1} \frac{1}{\lambda}$ -kontrakció: $\|(\lambda I - A)g\| \geq \lambda \|g\| \quad (\lambda > 0, g \in \mathcal{L}')$;
- 3) $\lambda R(\lambda) \xrightarrow{\text{st}} I$, $1 \geq \|\lambda R(\lambda)\| \rightarrow 1 \quad (\lambda \rightarrow \infty)$.

Ekkor van olyan $[U^t : t \geq 0]$ erősen folytonos kontrakció-félcsoport, amelynek generátora A , vagyis amelyre $Ag = \lim_{h \searrow 0} h^{-1}(U^h - I)g$ valahányszor $g \in \mathcal{L}'$, $\mathcal{L}' := \{g \in \mathcal{L} : \exists f \in \mathcal{L} \ f = \lim_{h \searrow 0} h^{-1}(U^h - I)g\}$ és teljesülnek az előző tétel 1)+2) állításai.

Bizonyítás. Az 1)+2) feltevések miatt bármely $\lambda > 0$ mellett $(\lambda I - A)R(\lambda) = I$, azaz $AR(\lambda) = \lambda R(\lambda) - I$. Mivel 3) szerint a $\lambda R(\lambda)$ opeátorok kontrakciók, az

$$A_{[\lambda]} := A[\lambda R(\lambda)], \quad U_{[\lambda]}^t := \exp(tA_{[\lambda]}) \quad (\lambda > 0, t \geq 0)$$

operátorok jól-definiáltak $L(\mathcal{L})$ -ben, sőt a Lemma alapján

$$\|U_{[\lambda]}^t\| \leq 1 \quad (\lambda > 0, t \geq 0) .$$

Szintén 1)+2) miatt automatikusan fennáll

$$2') \quad g = (\lambda I - A)R(\lambda)g = R(\lambda)(\lambda I - A)g \quad (g \in \mathcal{L}') .$$

Állítás: az $\{U_{[\lambda]}^t : \lambda > 0, t \geq 0\}$ operátorcsalád kommutatív.

Bizonyítás. Elég csak az $A_{[\lambda]}A_{[\mu]} = A_{[\mu]}A_{[\lambda]}$ felcserélhetőségeket kimutatni. Mivel $(\lambda I - A)R(\lambda) = I$,

$$A_{[\lambda]} = \lambda[\lambda R(\lambda) - I] ,$$

ehhez elegendők az $R(\lambda)R(\mu) = R(\mu)R(\lambda)$ felcserélhetőségek. Ezek bizonyítása:

$$\begin{aligned} R(\lambda)(\lambda I - A)R(\mu)f &= R(\lambda)[(\lambda - \mu)I + (\mu I - A)]R(\mu)f = \\ &= (\lambda - \mu)R(\lambda)R(\mu)f + R(\lambda)f . \end{aligned}$$

Másrészt 2')-ot a $g := R(\mu)f \in \mathcal{L}'$ vektorra alkalmazva

$$R(\lambda)(\lambda I - A)R(\mu)f = R(\mu)f .$$

A két egyeletből $0 = (\lambda - \mu)R(\lambda)R(\mu)f + [R(\lambda) - R(\mu)]f$, azaz

$$R(\lambda)R(\mu)f = \frac{R(\lambda) - R(\mu)}{\lambda - \mu} f .$$

A $\lambda \leftrightarrow \mu$ cserével ugyanazt a jobb-oldalt kapjuk.

Ezután megmutatjuk: bármely rögzített $t \geq 0$ és $f \in \mathcal{L}$ mellett az

$$U^t f := \lim_{\lambda \rightarrow \infty} U_{[\lambda]}^t f$$

határérték létezik. Ehhez megmutatjuk, hogy

$$(**) \quad \|U_{[\lambda]}^t g - U_{[\mu]}^t g\| \rightarrow 0 \quad (\lambda, \mu \rightarrow \infty, g \in \mathcal{L}') .$$

Ennek jelentése ugyanis az, hogy rögzített t -nél az $L_\lambda : \mathcal{L} \ni f \mapsto U_{[\lambda]}^t f$ ($\lambda > 0$) kontrakcióknak van határértéke az \mathcal{L} Banach térben sűrű \mathcal{L}' altér pontjaiban $\lambda \rightarrow \infty$ mellett. A kondenzációs elv szerint (ld. a 2. oldal lábjegyzete) innen következik az L_λ függvények mindenütt való konvergenciája $\lambda \rightarrow \infty$ -re, és ezzel az összes $U^t f$ ($f \in \mathcal{L}$) vektorok jól-definiáltsága.

(**) bizonyítása. Tudjuk: bármely rögzített $\lambda > 0$ mellett $[U_{[\lambda]}^t : t \geq 0]$ norma-folytonos kontrakció-félcsoport $L(\mathcal{L})$ -ben, és $U_{[\lambda]}^0 = I$. Ezért az előző tételek szerint akármilyen (nemcsak \mathcal{L}' -beli) $f \in \mathcal{L}$ vektor esetén

$$U_{[\lambda]}^t f = \lim_{h \searrow 0} \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} U_{[\lambda]}^{nh} f$$

írható a $p_n^{(t/h)} := e^{-t/h}(t/h)^n/n!$ Poisson-súlyokkal. Következésképpen

$$\|U_{[\lambda]}^t - U_{[\mu]}^t f\| \leq \limsup_{h \searrow 0} \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \|U_{[\lambda]}^{nh} f - U_{[\mu]}^{nh} f\|$$

Mivel $U_{[\lambda]}^{nh} = (U_{[\lambda]}^h)^n$ és $U_{[\mu]}^{nh} = (U_{[\mu]}^h)^n$ egymással felcserélhető kontrakciók, továbbá mivel

$$U^n - V^n = (U^{n-1} + U^{n-2}V + \dots + V^{n-1})(U - V) \quad \text{ha } UV = VU,$$

itt

$$\begin{aligned} & \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \|U_{[\lambda]}^{nh} f - U_{[\mu]}^{nh} f\| \leq \\ & \leq \sum_{n=1}^{\infty} p_n^{(t/h)} \|U_{[\lambda]}^{(n-1)h} + U_{[\lambda]}^{(n-2)h} U_{[\mu]}^h + \dots + U_{[\mu]}^{(n-1)h}\| \cdot \|U_{[\mu]}^h f - U_{[\lambda]}^h f\| \leq \\ & \leq \sum_{n=1}^{\infty} p_n^{(t/h)} n \|U_{[\lambda]}^h f - U_{[\mu]}^h f\|. \end{aligned}$$

Emlékeztető: $\sum_{n=1}^{\infty} p_n^{(t/h)} n = t/h$ egy t/h paraméterű Poisson-eloszlás várható értéke. Tehát

$$\begin{aligned} \sum_{n=0}^{\infty} p_n^{(t/h)} \|U_{[\lambda]}^{nh} f - U_{[\mu]}^{nh} f\| & \leq \frac{t}{h} \|U_{[\lambda]}^h f - U_{[\mu]}^h f\| = \\ & = t \left\| \frac{1}{h} (U_{[\lambda]}^h - I) f - \frac{1}{h} (U_{[\mu]}^h - I) f \right\|. \end{aligned}$$

Vagyis minden $\lambda, \mu > 0$ és $t \geq 0$ mellett

$$\begin{aligned} \|U_{[\lambda]}^t f - U_{[\mu]}^t f\| & \leq \lim_{h \searrow 0} t \left\| \frac{1}{h} (U_{[\lambda]}^h - I) f - \frac{1}{h} (U_{[\mu]}^h - I) f \right\| = \\ & = t \|A_{[\lambda]} f - A_{[\mu]} f\|. \end{aligned}$$

Tudjuk 2')-ből: $g \in \mathcal{L}'$ -nél $A_{[\lambda]} g = \lambda AR(\lambda)g = \lambda R(\lambda)Ag$. Szintén 2') ill. 3) szerint

$$A_{[\lambda]} g = \lambda AR(\lambda)g = \lambda R(\lambda)Ag, \quad A_{[\lambda]} g \rightarrow Ag \quad (\lambda \rightarrow \infty, g \in \mathcal{L}').$$

Ez befejezi (**) bizonyítását, hiszen ezzel

$$\|U_{[\lambda]}^t g - U_{[\mu]}^t g\| \leq t \|A_{[\lambda]} g - A_{[\mu]} g\| \rightarrow \|Ag - Ag\| = 0 \quad (\lambda, \mu \rightarrow \infty, g \in \mathcal{L}').$$

Észrevétel: ez utóbbi már biztosítja az összes $[t \mapsto U^t f]$ ($f \in \mathcal{L}$) függvény folytonosságát is. Ugyanis $\lim_{\mu \rightarrow \infty}$ vételével kapjuk, hogy

$\|U_{[\lambda]}^t g - U^t g\| \leq T \|\lambda R(\lambda)Ag - Ag\|$ valahányszor $0 \leq t \leq T$ és $g \in \mathcal{L}'$. Legyen $T > 0$ tetszőlegesen adott, és tekintsük az $F_\lambda : \mathcal{L} \rightarrow \mathcal{C}([0, T], \mathcal{L})$, $F_\lambda(f) := ([0, T] \ni t \mapsto U_{[\lambda]}^t f)$ lineáris leképezéseket. Ezek tehát bármely rögzített $g \in \mathcal{L}'$ helyen $\lambda \rightarrow \infty$ -nél konvergálnak a $\mathcal{C}([0, T], \mathcal{L})$ -beli max-normában. Mivel $U_{[\lambda]}^t$ kontrakció, a max-norma szerint $\|F_\lambda\| \leq 1$ ($\lambda > 0$). Ezért alkalmazhatjuk a kondezációs elvet, amelynek konklúziója: az F_λ leképezések minden $f \in \mathcal{L}$ helyen konvergálnak $\lambda \rightarrow \infty$ esetén. Ez pedig azt jelenti, hogy a $\lim_{\lambda \rightarrow \infty} F_\lambda(f) = [0, T] \ni t \mapsto U^t f$ ($f \in \mathcal{L}$) függvények mind folytonosak.

A tétel bizonyításához már csak azt kell belátnunk, hogy

$$\text{a) } U^{t+s} = U^t U^s \quad (s, t \geq 0), \quad \text{b) } h^{-1}(U^h - I)g \rightarrow Ag \quad (h \searrow 0, g \in \mathcal{L}').$$

Lemma. *Ha (X, d) metrikus tér, $F, G, F_i, G_i : X \rightarrow X$ ($i \in \mathcal{I}$) kontrakciók, amelyekre $F_i \rightarrow F, G_i \rightarrow G$ pontonként, akkor $F_i \circ G_i \rightarrow F \circ G$ pontonként.*

Bizonyítás. Legyen $x \in X$, $\varepsilon > 0$ tetszőlegesen adott. Feltevés szerint $\exists i_0 \quad \forall i \geq i_0 \quad d(G_i(x), G(x)), d(F_i(G(x)), F(G(x))) < \varepsilon/2$. Ha $i \geq i_0$, akkor

$$\begin{aligned} d(F_i(G_i(x)), F(G(x))) &\leq d(F_i(G_i(x)), F_i(G(x))) + d(F_i(G(x)), F(G(x))) \leq \\ &\leq d(G_i(x), G(x)) + d(F_i(G(x)), F(G(x))) < \varepsilon. \quad \square \end{aligned}$$

A Lemmából azonnal következik $U_{[\lambda]}^t U_{[\lambda]}^s \xrightarrow{st} U^t U^s$ ($\lambda \rightarrow \infty, s, t \geq 0$), hiszen az $U_{[\lambda]}^t, U^t$ operátorok mind kontrakciók. Mivel pedig $U_{[\lambda]}^t U_{[\lambda]}^s = U_{[\lambda]}^{t+s} \rightarrow U^{t+s}$ is, kapjuk, hogy $U^t U^s = U^{t+s}$ ($s, t \geq 0$), vagyis a) áll.

Már tudjuk: $[U^t : t \geq 0]$ erősen folytonos félcsoport. Ezért alkalmazhatjuk rá az Összefoglalás eredményeit. Így áll az ottani 1)+2) is.

b) bizonyítása. Legyen $\tilde{\mathcal{L}}' := \{f \in \mathcal{L} : \exists g \in \mathcal{L} \quad h^{-1}(U^h f - f) \rightarrow g \quad (h \searrow 0)\}$ és $\tilde{A}g := \lim_{h \searrow 0} h^{-1}(U^h - I)g$ ($g \in \tilde{\mathcal{L}}'$). Az Összefoglalás alapján $\tilde{\mathcal{L}}'$ sűrű altér \mathcal{L} -ben, és minden $\lambda > 0$ mellett $\lambda I - \tilde{A} : \mathcal{L} \leftrightarrow \tilde{\mathcal{L}}'$ az $\tilde{R}(\lambda)f = \int_0^\infty e^{-\lambda t} U^t f dt$ ($f \in \mathcal{L}$) inverzzel. Innen b) rögtön adódik:

$$\begin{aligned} g \in \mathcal{L}' \implies g &= \overbrace{R_{[\mu]}(\lambda)}^{\int_0^\infty e^{-\lambda t} U_{[\mu]}^t dt} (\lambda I - A_{[\mu]})g = \int_0^\infty e^{-\lambda t} U_{[\mu]}^t (\lambda I - A_{[\mu]})g dt \rightarrow \\ &\rightarrow \int_0^\infty e^{-\lambda t} U^t (\lambda I - A)g dt = \tilde{R}(\lambda)(\lambda I - A)g. \end{aligned}$$

Vagyis 1) + 2) alapján $\tilde{R}(\lambda) = R(\lambda)$ ($\lambda > 0$). Így $\tilde{A} = A$. \square

BOLYONGÁS RÁCSON, DISZKRÉT POTENCIÁLELMÉLET

Az egész fejezeten át

$$H := \mathbb{Z}^d, \quad d > 2 \quad (\text{ahol } \mathbb{Z} = \{\text{egészek}\}),$$

$$[X(t) : t=0, 1, 2, \dots], \quad X(t) : \Omega \rightarrow H \text{ bolyongás } H\text{-n},$$

olyan sztochasztikus folyamat, amelynél az e_1, \dots, e_d egységvektorokkal

$$(B) \quad \begin{aligned} & X(t+1) - X(t) \perp \{X(1), \dots, X(t)\} \quad (t=0, 1, \dots), \\ & \mathbf{P}(X(t+1) = x + \sigma e_k \mid X(t) = x) = \frac{1}{2d} \quad (x \in H, \sigma = \pm 1, k = 1, \dots, d). \end{aligned}$$

Megjegyzés. [A *bolyongás* elnevezés eredete]. Tekintsünk egy részecskét, amely egy $x_0 \in H$ pontból indul ki, és minden időegység elteltével teljesen véletlenszerűen egy szomszédos H -beli rácspontba megy át. Ennek modellje egy olyan, a (B) axiómát teljesítő folyamat, ahol $\mathbf{P}(X(0) = x_0) = 1$. Ekkor $\mathbf{P}(X(t) = y)$ annak a valószínűsége, hogy a részecske a t időpontban az y rácspontban van.

Az általános eset fizikai interpretációja: részecskék egy rendszere mozog H pontjain, úgy hogy minden egyes individuum a mozgása többiekétől független bolyongás. Ekkor $\mathbf{P}(X(t) \in A) = [\text{a részecskék hányadrésze van az } A \text{ halmazban a } t \text{ időpontban}]$.

Propozíció. $[X(t) : t = 1, 2, \dots]$ időfüggetlen átmenetű Markov-folyamat, amelynek átmeneti mátrixa

$$\Pi = \left[\Pi_{xy} \right]_{x,y \in H}, \quad \Pi_{xy} = \left[(2d)^{-1} \text{ ha } \|x - y\|_1 = 1, 0 \text{ egyébként} \right].$$

Bizonyítás. Belátandó: mindig

$\mathbf{P}(X(0) = x_0, \dots, X(t) = x_t) = \mathbf{P}(X(0) = x_0) \Pi_{x_0 x_1} \cdots \Pi_{x_{t-1} x_t}$.
A (B) axióma szerint az $X(0), X(1) - X(0), \dots, X(t) - X(t-1)$ valószínűségi változók függetlenek, és $\Pi_{xy} \neq 0 \iff \|x - y\|_1 = 1$. Ezért

$$\begin{aligned} & \mathbf{P}(X(0) = x_0, \dots, X(t) = x_t) = \\ & = \mathbf{P}(X(0) = x_0, X(1) - X(0) = x_1 - x_0, \dots, X(t) - X(t-1) = x_t - x_{t-1}) = \\ & = \mathbf{P}(X(0) = x_0) \prod_{s=1}^t \mathbf{P}(X(s) - X(s-1) = x_s - x_{s-1}) = \\ & = \mathbf{P}(X(0) = x_0) \left\{ \begin{array}{l} (2d)^{-t} \text{ ha } \|x_1 - x_0\| = \cdots = \|x_t - x_{t-1}\| = 1, \\ 0 \text{ egyébként} \end{array} \right\} = \\ & = \mathbf{P}(X(0) = x_0) \Pi_{x_0 x_1} \cdots \Pi_{x_{t-1} x_t} \cdot \square \end{aligned}$$

Jelölés. $p(n, x, y) = \mathbf{P}(X(t+n) = y | X(t) = x) := [\Pi^n]_{xy}$,

$$g(x, y) := \sum_{n=0}^{\infty} p(n, x, y) .$$

Fizikai interpretáció:

$p(n, x, y) = \mathbf{P}$ [egy részecske n idő alatt x -ből y -ba jut],

$g(x, y) = g(y, x) = [x$ -ből várhatóan hányszor jut y -ba a részecske].

Térbeli eltolási és tükrözési invariancia:

$$p(n, x, y) = p(n, y, x) = P(n, y - x, 0), \quad p(1, x \pm e_k, x) = 1/(2d).$$

Konvenció. Az általánosság megszorítása nélkül

$\Omega := \{ \{0, 1, 2, \dots\} \rightarrow H \text{ függvények} \}$,

$X(t) : \Omega \ni \omega \mapsto \omega(t) \quad (t = 0, 1, \dots)$,

$\{ \text{valószínűségi változók} \} = \{ X(0), X(1), \dots \text{-ből véges műveletekkel és} \\ \text{pontonkénti limesszel képzett függvények} \} .$

Ekkor $1 = \mathbf{P}\{ \omega \in \Omega : \|\omega(t+1) - \omega(t)\|_1 = 1 \quad (t = 0, 1, \dots) \}$.

Jelölés. $\mathbf{P}_x(A) := [\mathbf{P}(A)$ annál a folyamatnál, ahol $X(0)$ eloszlása az $\langle x \rangle$ pontban koncentrálódik] ,

$\mathbf{E}_x(\xi) := [a \quad \xi : \Omega \rightarrow H$ valószínűségi változó várható értéke \mathbf{P}_x szerint] .

Ekkor

$$p(n, x, y) = \mathbf{P}_x\{ \omega : \omega(n) = y \} \\ g(x, y) = \mathbf{E}_x[\omega \mapsto \#\{t : \omega(t) = y\}] .$$

Gyakorlat. $\mathbf{E}_x \Phi(X(0), \dots, X(t)) = \\ = \sum_{z_1, \dots, z_{n-1}} \Phi(x, z_1, \dots, z_{n-1}, y) \Pi_{x, y_1} \Pi_{y_1 z_2} \cdots \Pi_{z_{n-2} z_{n-1}} \Pi_{z_{n-1} y} .$

Tétel. $g(x, y) < \infty$.

Bizonyítás. Tekintsük az

$$\mathbb{R}^d \ni \theta \mapsto F_n(\theta) := \sum_y p(n, x, y) e^{i\langle \theta, y \rangle}$$

karakterisztikus függvényeket. Ezekkel

$$\begin{aligned}
& \int_{\theta_1=-\pi}^{\pi} \cdots \int_{\theta_d=-\pi}^{\pi} F_n(\theta) e^{-i\langle\theta,z\rangle} d\theta_1 \dots d\theta_n = \\
& = \sum_y p(n, x, y) \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{i\langle\theta, y-z\rangle} d\theta = \\
& = \sum_y p(n, x, y) \cdot \delta_{yz} \cdot (2\pi)^d = \\
& = p(n, x, z) \cdot (2\pi)^d, \\
g(x, y) & = (2\pi)^{-d} \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} \sum_{n=-\infty}^{\infty} F_n(\theta) e^{-i\langle\theta, y\rangle} d\theta.
\end{aligned}$$

Észrevétel:

$$F_n(\theta) = \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(n)\rangle}).$$

Mivel $X(1) - X(0), \dots, X(n) - X(n-1)$ azonos eloszlású független valószínűségi változók,

$$\begin{aligned}
F_n(\theta) & = \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(n)\rangle}) = \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(0)+[X(1)-X(0)]+\dots+[X(n)-X(n-1)]\rangle}) = \\
& = \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(0)\rangle} e^{i\langle\theta, X(1)-X(0)\rangle} \dots e^{i\langle\theta, X(n)-X(n-1)\rangle}) = \\
& = \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(0)\rangle}) \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(1)-X(0)\rangle}) \dots \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(n)-X(n-1)\rangle}) = \\
& = \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(0)\rangle}) \mathbf{E}_x(e^{i\langle\theta, X(1)-X(0)\rangle})^n.
\end{aligned}$$

Itt $X(1) - X(0)$ \mathbf{P}_x -szerinti eloszlása: $\mathbf{P}_x(X(1) - X(0) = e_k) = \mathbf{P}_x(X(1) - X(0) = -e_k) = 1/(2d)$. Ezért

$$\begin{aligned}
F_n(\theta) & = e^{i\langle\theta, x\rangle} \left[\frac{1}{2d} \sum_{k=1}^d (e^{i\theta_k} + e^{-i\theta_k}) \right]^n = \\
& = e^{i\langle\theta, x\rangle} \left[\frac{1}{d} \sum_{k=1}^d \cos \theta_k \right]^n, \\
g(x, y) & = (2\pi)^{-d} \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{i\langle\theta, x\rangle} \sum_{n=0}^{\infty} \underbrace{\left[\frac{1}{d} \sum_{k=1}^d \cos \theta_k \right]^n}_{\|\cdot\| < 1 \text{ } \theta\text{-m.m.}} e^{-i\langle\theta, y\rangle} d\theta = \\
& = (2\pi)^{-d} \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{i\langle\theta, x-y\rangle} \frac{1}{1 - \frac{1}{d} \sum_{k=1}^d \cos \theta_k} d\theta = \\
& = (2\pi)^{-d} \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{i\langle\theta, x-y\rangle} \frac{1}{\frac{1}{d} \sum_{k=1}^d (1 - \cos \theta_k)} d\theta = \\
& = d(2\pi)^{-d} \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{i\langle\theta, x-y\rangle} \frac{1}{2 \sum_{k=1}^d \sin^2(\theta_k/2)} d\theta.
\end{aligned}$$

Észrevétel: mivel $d > 2$ és $\sin \varphi \geq \frac{2}{\pi} \varphi$ ($0 \leq \varphi \leq \frac{\pi}{2}$),

$$\int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} \frac{1}{\sum_{k=1}^d \sin^2(\theta_k/2)} d\theta < \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} \frac{1}{\frac{1}{\pi^2} \sum_{k=1}^d \theta_k^2} d\theta < \infty . \quad \square$$

Következmény. Az x -ből kiinduló részecske-utak 1 valószínűséggel csak véges sokszor térnek vissza x -be: $\mathbf{P}\left\{\omega : \#\{t : \omega(t) = x\} = \infty\right\} = 0$.

Definíció. Bármely $B \subset H$ halmaz esetén

$$\pi_B(x) := \mathbf{P}_x(\exists t \quad X(t) \in B) ,$$

$$B \text{ tranziens: } \exists x \quad \pi_B(x) < 1 ,$$

$$B \text{ rekurrens: } \text{nem tranziens, azaz } \forall x \quad \pi_B(x) = 1 .$$

Példa. $\pi_{\{y\}}(x) = \mathbf{P}_x\left(\bigcup_{t=1}^{\infty} [X(t) = y]\right) \leq \sum_{b=0}^{\infty} P_x(X(t) = y) =$

$$= \sum_{t=0}^{\infty} p(t, x, y) = g(x, y) ,$$

$$\pi_B(x) \leq \sum_{y \in B} g(x, y) .$$

Tétel. $g(x, y) \rightarrow 0 \quad (\|x - y\| \rightarrow \infty)$.

Bizonyítás. Az eltolás-invariancia miatt $g(x, y) = g(0, x - y)$. Másrészt

$$g(0, v) = (2\pi)^{-d} \frac{d}{2} \int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{-i\langle \theta, v \rangle} \left(\sum_{k=0}^d \sin^2 \frac{\theta_k}{2} \right)^{-1} d\theta .$$

Általában is, hasonlóan a Riemann-Lebesgue lemmához,

$$\int_{\theta \in [-\pi, \pi]^d} e^{-i\langle \theta, v \rangle} f(\theta) d\theta \rightarrow 0 \quad (\|v\| \rightarrow \infty) \quad \forall f \in L^1(-\pi, \pi)^d . \quad \square$$

Megjegyzés. Bizonyítás nélkül: $g(x, y) \asymp \|x - y\|^{2-d} \quad (\|x - y\| \rightarrow \infty)$.

Következmény. B véges, $\implies \exists r > 0 \quad \forall x \quad \|x\| > r \implies \sum_{y \in B} g(x, y) < 1$.

Azaz véges halmaz tranziens.

Jelölés. A továbbiakban bármely $f : H \rightarrow \mathbb{R}$ függvényre

$$Pf(x) := \frac{1}{2d} \sum_{k=1}^d [f(x + e_k) + f(x - e_k)] \quad (x \in H) .$$

Definíció. Az $f : H \rightarrow \mathbb{R}$ függvény

harmonikus, ha $f = Pf$,

szuperharmonikus, ha $f \geq Pf$.

Megjegyzés. 1) f harmonikus $\iff (I - P)f = 0$;

2) f szuperharmonikus $\iff (I - P)f \geq 0$;

3) $f \geq 0 \Rightarrow Pf \geq 0$, $f \geq g \Rightarrow Pf \geq Pg$;

Propozíció. π_B szuperharmonikus, sőt

$$x \notin B \implies \pi_B(x) = \sum_{k=1}^d \frac{1}{2d} [\pi_B(x + e_k) + \pi_B(x - e_k)] .$$

Bizonyítás. Tekintsünk egy x -ből induló részecskét. Ha $x \in B$, akkor egyszerűen $\pi_B(x) = 1 = P1_H(x) \geq P\pi_B(x)$. Ha $x \notin B$, akkor

$$\begin{aligned} \pi_B(x) &= \mathbf{P}_x(\exists t \quad X(t) \in B) = \\ &= \sum_{k=1}^d \left[\mathbf{P}_x(X(1) = x + e_k, \exists t \geq 1 \quad X(t) \in B) + \right. \\ &\quad \left. + \mathbf{P}_x(X(1) = x - e_k, \exists t \geq 1 \quad X(t) \in B) \right] = \\ &= \sum_{k=1}^d \left[P_x(X(1) = x + e_k) P_{x+e_k}(\exists t \geq 0 \quad X(t) \in B) + \right. \\ &\quad \left. + P_x(X(1) = x - e_k) P_{x-e_k}(\exists t \geq 0 \quad X(t) \in B) \right] = \\ &= \sum_{k=1}^d \left[\frac{1}{2d} \pi_B(x + e_k) + \frac{1}{2d} \pi_B(x - e_k) \right] . \quad \square \end{aligned}$$

Jelölés.

$$\bar{\pi}_B(x) := \mathbf{P}_x(\text{az } X(0) = x\text{-ből induló részecske } \infty\text{-szer megy } B\text{-be}) .$$

Lemma. $\bar{\pi}_B$ harmonikus.

Bizonyítás. A Propozíció bizonyításához hasonló, $x \in B$ nem releváns. \square

Tétel. Korlátos harmonikus függvény konstans.

Bizonyítás. Általában is, ha $g : H \rightarrow \mathbb{R}$ egy felülről korlátos harmonikus függvény, x_1, x_2, \dots pedig egy olyan sorozat, amelynél $g(x_n) \rightarrow \sup g$, akkor bármely $u \in H$ egységvektor irányában

$$\begin{aligned} g(x_n + u) &= 2dg(x_n) - \sum_{e: e \neq u, \|e\|_1=1} g(x_n + e) \geq \\ &\geq 2dg(x_n) - (2d - 1) \sup g \rightarrow \sup g . \end{aligned}$$

Ezért $g(x_n + h) \rightarrow \sup g$ minden $h \in H$ vektorral.

Legyen $f : H \rightarrow \mathbb{R}$ egy korlátos harmonikus függvény. Az előbbi észrevételt g helyén a szintén korlátos harmonikus

$$f_e(x) := f(x + e) - f(x) \quad (x \in H, \|e\|_1 = 1)$$

eltolási differenciafüggvényekre alkalmazva megmutatjuk, hogy $f_e \leq 0$ minden e egységvektor mellett, ami csak az $f \equiv \text{konstans}$ lehetőséget engedi meg. Valóban, tetszőleges $\ell > 0$ ill. e egységvektor mellett egy $f_e(x_n^e) \rightarrow \sup f_e$ ($n = 1, 2, \dots$) sorozattal

$$\begin{aligned} \sup f - \inf f &\geq f(x_n^e + \ell e) - f(x_n^e) = \\ &= \sum_{k=0}^{\ell-1} f_e(x_n^e + ke) \longrightarrow \ell \sup f_e . \end{aligned}$$

Innen $\sup f_e \leq \ell^{-1}[\sup f - \inf f] \rightarrow 0$ ($\ell \rightarrow \infty$). □

Következmény. $\bar{\pi}_B \equiv 0$ vagy $\bar{\pi}_B \equiv 1$ bármely $\emptyset \neq B \subset H$ halmazra.

Bizonyítás. Legyen $\emptyset \neq B \subset H$ adott. Mivel $0 \leq \bar{\pi}_B \leq 1$, a Lemma alapján $\bar{\pi}_B \equiv \text{konstans}$. Vegyünk egy tetszőleges x pontot. Definíció szerint

$$\bar{\pi}_B(x) = \mathbf{P}_x(A) , \quad \text{ahol } A := \{\omega : \#\{t : \omega(t) \in B\} = \infty\} .$$

Észrevétel: az A esemény független a teljes eseményalgebrától, mivel

$$A \perp (X(\bar{t}) = y) \quad \forall \bar{t}, y .$$

Bizonyítás: $\mathbf{P}_x[A \cap (X(\bar{t}) = y)] = \mathbf{P}_x\{\omega : \#\{t : \omega(t) \in B\} = \infty, \omega(\bar{t}) = y\} = \mathbf{P}_x(\omega(\bar{t}) = y) \mathbf{P}_y\{\omega : \#\omega(t) \in B\} = \infty\}$. A Rényi-féle 0-1 tétel szerint ez csak úgy lehet, ha $\mathbf{P}_x(A) \in \{0, 1\}$. □

Tétel. B rekurrens $\iff \bar{\pi}_B \equiv 1$, B tranziens $\iff \bar{\pi}_B \equiv 0$.

Bizonyítás. Tegyük fel, hogy B tranziens. Ekkor definíció szerint valamely $x \in H$ pontnál $\pi_B(x) = \mathbf{P}_x\{\omega : \exists t \omega(t) = B\} < 1$. Mivel triviálisan $\bar{\pi}_B \leq \pi_B(x)$, szükségképpen $\bar{\pi}_B \equiv 0$.

Tegyük fel, hogy B rekurrens. Észrevétel: ekkor bármely $x \in H$ mellett a $\pi_B(x) = 1$ reláció jelentése

$$\mathbf{P}_x(A_n) = 0, \quad \text{ahol } A_n := \{\omega : \omega(t) \notin B \ \forall t \geq n\}.$$

Vagyis $0 = \mathbf{P}_x\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n\right) = 1 - \bar{\pi}_B(x) = 1 - \bar{\pi}_B$ definíció szerint. \square

Megjegyzés. A Tétel motiválja a rekurrens-tranziens elnevezést

Megjegyzés. Analógia:

$$I - P \sim \left[\Delta \ \mathbb{R}^d \text{ fölött} \right],$$

ahol

$$\Delta f(x) = \lim_{r \searrow 0} \frac{1}{r^2} \left[\left\{ \text{átlag a } \{z \in \mathbb{R}^d : \|z - x\|_2 = r\} \text{ gömbön} \right\} - f(x) \right]$$

az \mathbb{R}^d -beli Laplace-operátor $\left(\Delta f = \sum_{k=1}^d \frac{\partial^2}{\partial x_k^2} f, \text{ ha } f \in \mathcal{C}^2(\mathbb{R}^d) \right)$. Egy

$\varphi \in \mathcal{K}(\mathbb{R}^d)$ töltéssűrűség* esetén a Coulomb-féle potenciál-függvény

$$f(x) := c \cdot \int \frac{\varphi(z)}{\|z - x\|_2^{d-z}} dz$$

alakú (valamely c konstanssal), és ez teljesíti a

$$\Delta f = \varphi$$

Laplace-egyenletet.

Cél. Az $I - P \sim \Delta$ analógia alapján H -fölötti potenciál-elmélet az

$$(I - P)f = \varphi$$

egyenlet f megoldásaira. Formálisan $(I - P)^{-1}\varphi = \varphi + P\varphi + P^2\varphi + \dots$ a szokásos Neumann-sorfejtés. Látni fogjuk: *ez működik, ha $\varphi = (I - P)f$, ahol a $\varphi \geq 0$ függvény superharmonikus* (pl. a $\varphi = (I - P)\pi_B$ esetben), és vele egy klasszikus Riesz-féle felbontási tétel analogonját nyerjük.

* $\mathcal{K}(\mathbb{R}^d) := \{\varphi \in \mathcal{C}(\mathbb{R}^d) : \exists r > 0 \ \varphi(z) = 0 \ (\|z\|_2 \geq r)\}$ a kompakt tartójú folytonos függvények halmaza.

Definíció. Az $f : H \rightarrow \mathbb{R}$ függvény *excesszív*, ha $f, (I-P)f \geq 0$.
A $g : H \rightarrow \mathbb{R}$ függvény *potenciál-függvény*, ha $\exists \varphi \ g = \sum_{n=0}^{\infty} P^n \varphi$.

Jelölés. $G\varphi := \sum_{n=0}^{\infty} P^n \varphi$ a Green-operátor, $G\varphi$ φ potenciálja.

Lemma. Ha az f függvény *excesszív*, akkor Pf is *excesszív*, és

$$f \geq Pf \geq P^2f \geq \dots \searrow \bar{f}, \quad \text{ahol } \bar{f} \geq 0 \text{ harmonikus függvény.}$$

Bizonyítás. Általában is, $f_1 \geq f_2 \Rightarrow Pf_1 \geq Pf_2$. Legyen f *excesszív* függvény. Ekkor a $f \geq Pf \geq$ relációból indukcióval kapjuk, hogy $P^{n+1}f = P(P^n f) \geq P^n f \geq 0$ ($n = 0, 1, \dots$). Következésképpen az $\bar{f} := \lim_{n \rightarrow \infty} P^n f \geq 0$ függvény jól-definiált. Ezzel

$$\begin{aligned} P\bar{f} &= \sum_{k=1}^d \frac{1}{2d} \left[(\bar{f}(x + e_k) - 2\bar{f}(x) + \bar{f}(x - e_k)) \right] = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{k=1}^d \frac{1}{2d} \left[P^n f(x + e_n) - 2P^n f(x) + P^n f(x - e_k) \right] = \\ &= \lim_{n \rightarrow \infty} P(P^n f) = \lim_{n \rightarrow \infty} P^{n+1} f = \bar{f}. \quad \square \end{aligned}$$

Tétel. Minden *excesszív* függvény felbontható [potenciál-függvény] + [nem-negatív harmonikus] alakban. Nevezesen, ha az $f : H \rightarrow \mathbb{R}$ függvény *excesszív*, akkor

$$f = G\varphi + \bar{f},$$

ahol $\bar{f} := \lim_{n \rightarrow \infty} P^n f$ és $\varphi := (I - P)f \geq 0$.

Bizonyítás. $N \rightarrow \infty$ mellett

$$\sum_{n=0}^N P^n \varphi = \sum_{n=0}^N (P^n f - P^{n+1} f) = f - P^{N+1} f \longrightarrow f - \bar{f}. \quad \square$$

Cél. Alkalmazás $f := \pi_B$ -re.

Lemma. Legyen $\varphi : H \rightarrow \mathbb{R}$ korlátos függvény. Ekkor

$$P^n \varphi(x) = \sum_y p(n, x, y) \varphi(y) = \mathbf{E}_x \varphi(X(n)) \quad (x \in H).$$

Bizonyítás. Indukció n szerint. Az $n=0$ eset triviális ($p(0, x, y) = \delta_{xy}$). Az indukciós lépés

$$\begin{aligned}
P^{n+1}\varphi(x) &= [P^n(P\varphi)](x) = \sum_y p(n, x, y)P\varphi(y) = \\
&= \sum_y p(n, x, y) \frac{1}{2d} \sum_{k=1}^d \left[\varphi(\overbrace{y+e_k}^z) + \varphi(\overbrace{y-e_k}^z) \right] = \\
&= \sum_z \frac{1}{2d} \sum_{k=1}^d \left[p(n, x, z-e_k) + p(n, z+e_k) \right] \varphi(z) = \\
&= \sum_z p(n+1, x, z) \varphi(z). \quad \square
\end{aligned}$$

Tétel. 1) $P^n\pi_B(x) = P_x(A_n)$, ahol $A_n := (\exists t \geq n X(t) \in B)$.

2) Ha B tranzienz, akkor $\pi_B(x) = G\varphi_B(x)$, ahol

$$\varphi_B := (I-P)\pi_B, \quad \varphi_B(x) = \mathbf{P}_x(X(0) \in B, \forall t > 0 X(t) \notin B).$$

Megjegyzés. Triviálisan B rekurrens $\Rightarrow \pi_B \equiv 1$.

Bizonyítás. 1) Akármilyen $\emptyset \neq B \subset H$ esetén

$$\begin{aligned}
p(n, x, y)\pi_B(y) &= \mathbf{P}_x(X(n)=y) \mathbf{P}_y(\exists t \geq 0 X(t) \in B) = \\
&= \mathbf{P}\left(x\text{-ből induló részecske } n \text{ lépésben } y\text{-ba jut, majd onnan } B\text{-be}\right) = \\
&= \mathbf{P}_x\left(X(n)=y, \exists t \geq 0 X(t+n) \in B\right) = A_n \cap (X(n)=y).
\end{aligned}$$

Innen

$$\begin{aligned}
P^n\pi_B(x) &= \sum_y p(n, x, y)\pi_B(y) = \\
&= \sum_y \mathbf{P}_x\left(A_n \cap (X(n)=y)\right) = \mathbf{P}_x(A_n).
\end{aligned}$$

2) Tudjuk: $\pi_B(x) = \sum_{n=0}^{\infty} P^n\varphi_B(x) + \overline{\pi_B}(x)$, ahol $\varphi_B(x) := (I-P)\pi_B(x)$ és $\overline{\pi_B}(x) := \lim_{n \rightarrow \infty} P^n\pi_B(x)$. Az 1)-beli $A_0, A_1, A_2 \dots$ eseményekkel $A_0 \supset A_1 \supset A_2 \supset \dots$, és

$$\begin{aligned}
\overline{\pi_B}(x) &= \lim_{n \rightarrow \infty} P_x(A_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} P(x) \left(\bigcap_{n=0}^{\infty} A_n \right), \\
\bigcap_{n=0}^{\infty} A_n &= \left(\forall n \exists t \geq n X(t) \in B \right) = \left(\#\{t : X(t) \in B\} = \infty \right).
\end{aligned}$$

így $\overline{\pi_B}(x) \equiv 0$, mivel B tranzien. Vagyis

$$\begin{aligned}\varphi_B(x) &= \pi_B(x) - P\pi_B(x) = \mathbf{P}_x(A_0) - \mathbf{P}_x(A_1) = A_0 \supset A_1 \\ &= P_x(A_0 \setminus A_1) = \mathbf{P}_x(X(0) \in B, \nexists t > 0 X(t) \in B). \quad \square\end{aligned}$$

Jelölés. $\tau_B := \min \{t : X(t) \in B\}$ (azaz $\tau_B(\omega) = \min \{t : \omega(t) \in B\}$).
Interpretáció: az $\omega : \{0, 1, \dots\} \rightarrow H$ mozgás a $\tau_B(\omega)$ időpontban jut először B -be.

Lemma. $\sum_y \mathbf{P}_x(X(t)=y) \mathbf{E}_y(\varphi(X(t))) = \mathbf{E}_x(\varphi(X(\tau+t)))$. □

Tétel. Tegyük fel, hogy $f = G\varphi$ a φ függvény potenciálja. Ekkor

- 1) $f(x) = \sum_{n,y} p(n, x, y) \varphi(y) = \sum_y g(x, y) = \mathbf{E}_x \sum_{t=0}^{\infty} \varphi(X(t))$;
- 2) $\mathbf{E}_x f(X(\tau_B)) = \mathbf{E}_x \sum_{t \geq \tau_B} \varphi(X(t))$.

Bizonyítás. 1) Tudjuk: $P^n \varphi(x) = \sum_y p(n, x, y) \varphi(y)$, $g(x, y) = \sum_{n=0}^{\infty} p(n, x, y)$.

Triviálisan $f(x) = \sum_{n=0}^{\infty} P^n \varphi(x) = \sum_{n,y} p(n, x, y) = \sum_y g(x, y) \varphi(y)$. Ezért

$$\mathbf{E}_x \varphi(X(t)) = \sum_y \varphi(y) \mathbf{P}_x(X(t)=y) = \sum_y \varphi(y) p(t, x, y).$$

2) Legyen $q(n, y) := \mathbf{P}_x(\tau_B = n, X(n)=y)$ (a részecskék ennyied része ér B -be először az y pontnál az n időpontban). Észrevétel: $\sum_{n=0}^{\infty} q(n, y) = \mathbf{P}_x(X(\tau_B)=y)$. Ezzel

$$\begin{aligned}\mathbf{E}_x f(X(\tau_B)) &= \sum_{n,y} f(y) \mathbf{P}_x(\tau_B = n, X(\tau_B) = X(n) = y) = \\ &= \sum_{n,y} q(n, y) f(y) \stackrel{=1)}{\text{miatt}} \\ &= \sum_{n,y} q(n, y) \sum_{t=0}^{\infty} \mathbf{E}_y \varphi(X(t)) = \\ &= \sum_{t=0}^{\infty} \sum_{n,y} q(n, y) \mathbf{E}_y \varphi(X(t)) = \\ &= \sum_{t=0}^{\infty} \sum_y \mathbf{P}_x(X(\tau_B)=y) \mathbf{E}_y \varphi(X(t)) = \\ &= \sum_{t=0}^{\infty} \mathbf{E}_x \varphi(X(\tau_B + t)). \quad \square\end{aligned}$$

Következmény. Az $f = G\varphi$ potenciál-függvény esetében

$$f(x) = \sum_{t=0}^{\infty} \mathbf{E}_x \varphi(X(t)) = \mathbf{E}_x f(X(\tau_B)) + \sum_{t < \tau_B} \mathbf{E}_x \varphi(X(t)) .$$

Ha $\text{supp } \varphi \subset B$, akkor $\varphi(X(t)) = 0$ ($t < \tau_B$), és $f(x) = \mathbf{E}_x f(X(\tau_B))$.
□

Definíció. Mint az elektrosztatikai esetben, a B halmaz kapacitása

$$C(B) := \sup \left\{ \sum_{y \in B} \varphi(y) : 0 \leq \varphi, \text{supp}(\varphi) \subset B, G\varphi \leq 1 \right\} .$$

Tétel. Ha a B halmaz tranzienes, akkor

$$\exists! \varphi \geq 0 \quad \text{supp}(\varphi) \subset B, \quad G\varphi \leq 1, \quad \sum_{y \in B} \varphi(y) = C(B) ,$$

mégpedig a $\varphi = \varphi_B := (I - P)\pi_B$ függvény (amellyel $G\varphi_B = \pi_B$).

Bizonyítás. Tudjuk: $\varphi_B(x) = \mathbf{P}_x(X(0) \in B, \forall t > 0 X(t) \notin B)$.
Mivel $\text{supp}(\varphi_B) \subset B$ és $0 \leq G\varphi_B = \pi_B \leq 1$,

$$x \notin B \implies \varphi_B(x) \leq \mathbf{P}_x(X(0) \in B) = \mathbf{P}(X(0) = x \in B) = 0 .$$

Tegyük fel, hogy $0 \leq \varphi$, $\text{supp}(\varphi) \subset B$ és $f := G\varphi \leq 1$. Ekkor

$$\begin{aligned} f(x) &= \mathbf{E}_x f(X(\tau_B)) \leq \mathbf{P}_x(\tau_B < \infty) = \pi_B(x) , \\ \sum_y \varphi(y) &= \langle \varphi | \pi_B \rangle \quad \text{ahol} \quad \langle f_1 | f_2 \rangle := \sum_y f_1(y) f_2(y) \end{aligned}$$

Észrevétel: G szimmetrikus operátor a $\langle \cdot | \cdot \rangle$ skalárszorzat szerint, mivel $f_1, f_2 \geq 0$ esetén

$$\begin{aligned} \langle Gf_1 | f_2 \rangle &= \sum_y \left[\sum_z g(y, z) f_1(z) \right] f_2(y) = \\ &= \sum_{y, z} \underbrace{g(y, z)}_{= g(z, y)} f_1(z) f_2(y) = \langle f_1 | Gf_2 \rangle . \end{aligned}$$

Innen

$$\sum_y \varphi(y) = \langle \varphi | G\varphi_B \rangle = \langle G\varphi | \varphi_B \rangle \leq \langle 1 | \varphi_B \rangle = \sum_B \varphi(y) . \quad \square$$

Következmény. $C(B) = \sum_{y \in B} \varphi_B(y)$.

Lemma. *Véges sok tranziens halmaz uniója tranziens.*

Bizonyítás. Legyenek B_1, \dots, B_ℓ H -beli tranziens halmazok, azaz $P^n \pi_{B_1}, \dots, P^n \pi_{B_\ell} \rightarrow 0$ ($n \rightarrow \infty$). Ekkor $\pi_{B_1 \cup \dots \cup B_\ell} \leq \sum_{k=1}^{\ell} B_k$ és így $P^n \pi_{B_1 \cup \dots \cup B_\ell} \leq \sum_{k=1}^{\ell} P^n \pi_{B_k} \rightarrow 0$ ($n \rightarrow \infty$). \square

Tétel. $d = 3$ dimenzióban B tranziens, ha

$$\sum_{k=0}^{\infty} \frac{C(B_k)}{2^k} < \infty, \quad \text{ahol } B_k := \{x : 2^{k-1} < \|x\|_2 \leq 2^k\}.$$

Bizonyítás. Döntő észrevétel (még belátandó):

$$(*) \quad \sum_{k=0}^{\infty} \pi_{B_k}(0) < \infty \iff \sum_{k=0}^{\infty} \frac{C(B_k)}{2^k} < \infty.$$

(*) alapján ugyanis vehető olyan n , amelynél

$$\sum_{k=n}^{\infty} \pi_{B_k}(0) < 1$$

Ekkor a $B_* := \bigcup_{k \geq n} B_k$ halmaz tranziens, mivel $\pi_{B_*}(0) \leq \sum_{k=n}^{\infty} \pi_{B_k}(0)$.

Következésképpen

$$\begin{aligned} B &= B_0 \cup \dots \cup B_{n-1} \cup B_* = [\text{véges}] \cup [\text{tranziens}] = \\ &= [\text{tranziens}] \cup [\text{tranziens}] = [\text{tranziens}]. \end{aligned}$$

(*) bizonyítása. Tudjuk: $\pi_{B_k}(0) = \sum_y g(0, y) \varphi_{B_k}(y)$, ahol valamely $\gamma > 0$ konstanssal $g(x, y) \leq \gamma \|x - y\|^{-1}$ ($x, y \in H$). Tehát

$$\begin{aligned} g(0, y) &\leq \frac{\gamma}{2^{k-1}} \quad (y \in B_k), \\ \pi_k(0) &\leq \frac{\gamma}{2^{k-1}} \sum_y \varphi_{B_k}(y) = \frac{\gamma}{2^{k-1}} C(B_k). \end{aligned}$$

Vagyis $\sum_k \pi_{B_k}(0) \leq \sum_k \frac{\gamma}{2^{k-1}} C(B_k)$, ahonnan (*) közvetlenül adódik. \square

Megjegyzés. Érdekesebb (de nehezebb) a fordított:

$d = 3$ és $\sum_{k=0}^{\infty} \frac{C(B_k)}{2^k} = \infty$ esetén a B halmaz rekurrens.

FÜGGELÉK

Kiterjesztési elv

Definíció. Egy $\phi : X \rightarrow Y$ leképezés M -kontrakció az $(X, \delta), (Y, d)$ metrikus terek között, ha

$$d(\phi(x_1)\phi(x_2)) \leq M\delta(x_1, x_2) \quad (x_1, x_2 \in X).$$

Tétel. Ha (Y, d) teljes tér, akkor minden sűrű halmazon értelmezett $\phi : X_0 \rightarrow Y$ M -kontrakció kitérjeszhető folytonosan az egész X -re. Ez a szükségképpen egyértelmű $\bar{\phi} : X \rightarrow Y$ kiterjesztés egyben M -kontrakció.

Bizonyítás. ISMERT.

Kondenzációs elv

Tétel (nem-lineáris változat). Tegyük fel, hogy (X, δ) metrikus tér, (Y, d) teljes metrikus tér, X_0 sűrű $\subset X$, és a $\phi_1, \phi_2, \dots : X \rightarrow Y$ M -kontrakciók konvergálnak pontonként egy $\phi : X_0 \rightarrow Y$ leképezéshez. Ekkor ϕ is M -kontrakció, és a $\bar{\phi}_1, \bar{\phi}_2, \dots : X \rightarrow Y$ folytonos kiterjesztések is konvergálnak X minden pontjánál $\bar{\phi}$ -hoz.

Bizonyítás. Könnyen látható: M -kontrakciók pontonkénti limesze is M -kontrakció. Tehát a $\phi : X_0 \rightarrow Y$ leképezés is M -kontrakció, és így az $\bar{\phi} : X \rightarrow Y$ kiterjesztés is M -kontrakció. Hasonlóan a kiterjesztett $\bar{\phi}_n : X \rightarrow Y$ leképezések is mind M -kontrakciók. Legyen $x \in X$ tetszőleges pont. Az $\bar{\phi}_n(x) \rightarrow \bar{\phi}(x)$ konvergencia bizonyítása: legyen $\varepsilon > 0$ tetszőlegesen adott. Mivel X_0 sűrű $\subset X$, van olyan $x_0 \in X_0$ pont, amelyre $\delta(x, x_0) \leq \varepsilon$. Feltevés szerint itt $\phi_n(x) \rightarrow \phi(x)$. Vagyis van olyan ν index, hogy $d(\phi_n(x_0), \phi(x_0)) \leq \varepsilon$ ($n > \nu$). Ekkor a háromszög-egyenlőtlenség szerint, tovq'abbá mivel az $\bar{\phi}_n, \bar{\phi}$ folytonos kiterjesztések M -kontrakciók,

$$\begin{aligned} n > \nu \implies d(\bar{\phi}_n(x), \bar{\phi}(x)) &\leq \\ &\leq d(\bar{\phi}_n(x), \phi_n(x_0)) + d(\phi_n(x_0), \phi(x_0)) + d(\phi(x_0), \bar{\phi}(x)) \leq \\ &\leq M\varepsilon + \varepsilon + M\varepsilon = \text{Const.} \varepsilon . \quad \square \end{aligned}$$

Riesz-Weyl lemma

Tétel (Riesz-Weyl lemma). L^1 -térbeli másodrendben véges utat alkotó függvénysorozat majdnem mindenütt konvergens: ha $f_1, f_2, \dots \in L^1(\mu)$ olyan függvények, hogy

$$\|f_1 - f_2\|_{L^1(\mu)}^{1/2} + \|f_2 - f_3\|_{L^1(\mu)}^{1/2} + \dots < \infty,$$

akkor $f_n \rightarrow f$ pontonként μ -majdnem mindenütt egy $f \in L^1(\mu)$ függvényhez.

Bizonyítás. Legyen az $n = 1, 2, \dots$ indexekre

$$\varepsilon_n := \|f_n - f_{n+1}\|_{L^1(\mu)}^{1/2}, \quad S_n := \{\omega : |f_n(\omega) - f_{n+1}(\omega)| > \varepsilon_n\}.$$

Az $\widehat{\Omega} \setminus S_n$ halmazon $|f_n - f_{n+1}|_{S_n} \leq \varepsilon_n$, és így az

$$\Omega_k := \bigcap_{n=k}^{\infty} (\widehat{\Omega} \setminus S_n) = \widehat{\Omega} \setminus \bigcup_{n=k}^{\infty} S_n$$

halmazokon a $\sum_n (f_n - f_{n+1})$ sor pontonként abszolút konvergens:

$$\sum_{n=k}^{\infty} |f_n(\omega) - f_{n+1}(\omega)| \leq \sum_{n=k}^{\infty} \varepsilon_n < \infty \quad (\omega \in \Omega_k, k = 1, 2, \dots).$$

Sőt abszolút konvergens ezek egyesítésén, az

$$\widehat{\Omega}_* := \bigcup_{k=1}^{\infty} \Omega_k = \widehat{\Omega} \setminus \left(\bigcap_n \bigcup_{k \geq n} S_k \right) = \widehat{\Omega} \setminus \liminf_n S_n$$

halmazon is. A Markov-egyenlőtlenség szerint

$$\mu(S_n) \leq \|f_n - f_{n+1}\|_{L^1(\mu)} / \varepsilon_n = \varepsilon_n \quad (n = 1, 2, \dots).$$

Vagyis $\sum_{n=1}^{\infty} \mu(S_n) < \infty$, és így $\mu(\liminf_n S_n) = \lim_{k \rightarrow \infty} \sum_{n=k}^{\infty} \varepsilon_n = 0$.
□

Következmény. $L^1(\mu)$ -beli Cauchy-sorozatnak van pontonként μ -majdnem mindenütt konvergens részsorozata.

Bizonyítás. Legyen f_1, f_2, \dots Cauchy-sorozat $L^1(\mu)$ -ben, úgy, hogy $\|f_k - f_\ell\|_{L^1(\mu)} \leq \varepsilon$ ($k, \ell \geq \nu(\varepsilon)$, $\varepsilon > 0$). ekkor pl. az $[f_{\nu(1/4^n)} : n = 1, 2, \dots]$ részsorozatra $\|f_{\nu(1/4^n)} - f_{\nu(1/4^{n+1})}\|_{L^1(\mu)} \leq 1/4^n$ ($n = 1, 2, \dots$). Ez pontonként μ -majdnem mindenütt konvergál, mivel $\sum_{n=1}^{\infty} \sqrt{1/4^n} = 1 < \infty$. □